

רשומות

קובץ התקנות

15 בדצמבר 1960

1078

כ"ו בכסלו תשכ"א

עמוד

- 482 תקנות המהנדסים והאדריכלים (רישום בפנקס), תשכ"א—1960
482 תקנות שירות התעסוקה (תחולת החוק על המדינה כמעביד), תשכ"א—1960
483 תקנות הטלגרף האלחוטי (תחנות שידור), תשכ"א—1960
484 צו לעידוד החסכון (זיכוי ממס הכנסה) (מס' 4), תשי"ז—1957 (תיקון), תשכ"א—1960
484 צו סימני סחורות (אריזות תמרוקים), תשכ"א—1960
486 צו סימני סחורות (סימון עור עליון ובטנה), תשכ"א—1960
487 צו סימני סחורות (סימון מנעלי גומי), תשכ"א—1960
488 צו המלאכות והתעשיות (הסדרתן) (תיקון), תשכ"א—1960
488 צו הרכבים ומסילות הברזל (הגנה ופיתוח) (מסילות ברזל—מס' 18), תשכ"א—1960
489 החלטות הכנסת בדבר אישור הוראות המגדילות או המטילות מכס
489 צו הקנייה מס' 662

מדור לשלטון מקומי

- 490 חוק עזר לרמת-גן (שמות לרחובות ולוהיות—מספר בבנינים), תשכ"א—1960
492 חוק עזר לאבן-היהודה (אספקת מים), תשכ"א—1960
497 חוק עזר לאזור (אספקת מים), תשכ"א—1960
503 חוק עזר לאלישיבה (מס עסקים מקומי) (תיקון), תשכ"א—1960
505 חוק עזר לגליליה (מס עסקים מקומי) (תיקון), תשכ"א—1960
506 חוק עזר לגני-דוה (מס עסקים מקומי) (תיקון), תשכ"א—1960
507 חוק עזר להררייהודה (מס עסקים מקומי), תשכ"א—1960
509 חוק עזר לכפר-גנים (אגרת תעודת אישור) (תיקון), תשכ"א—1960
509 חוק עזר לכפר-יונה (היטל סעד ונופש), תשכ"א—1960
511 חוק עזר למעיליא (רשיונות לאופניים), תשכ"א—1960
512 חוק עזר למפעלות-אפק (רשיונות לאופניים) (תיקון), תשכ"א—1960
513 חוק עזר למרום-הגליל (מס עסקים מקומי), תשכ"א—1960
515 חוק עזר לעמק-חפר (היטל סעד ונופש), תשכ"א—1960
517 חוק עזר לפקיעין (אגרת תעודת אישור), תשכ"א—1960
518 חוק עזר לקריית-טבעון (מס עסקים מקומי) (תיקון), תשכ"א—1960
518 חוק עזר לשרון הצפוני (מס עסקים מקומי), תשכ"א—1960
520 הודעה על החלטת המועצה המקומית הריייהודה בדבר קנס פיגורים

חוק המהנדסים והאדריכלים, תשי"ח — 1958

תקנות בדבר רישום בפנקס

בתוקף סמכותי לפי הסעיפים 9 ו-23 לחוק המהנדסים והאדריכלים, תשי"ח—58 אני מתקין תקנות אלה:

1. בתקנות אלה —
"הרשם" — אדם שהוסמך על ידי השר לנהל פנקס המהנדסים והאדריכלים.
2. בקשה להירשם בפנקס המהנדסים והאדריכלים תוגש לרשם בטופס שאפשר להש במשרדי מהנדסי המחוז של מחלקת עבודות ציבוריות משרד העבודה, ויצורפו א התעודות והמסמכים להוכחת הזכות להירשם.
3. אגרת רישום היא 30 לירות.
4. (א) הוכיח מבקש שהוא חבר רגיל באגודת האינג'נרים והארכיטקטים בישראל יראה בכך חבר הבוחנים הוכחה שלמבקש ההכשרה המתאימה לענין סעיף 9 (4) לחוק.
(ב) שוכנע חבר הבוחנים על סמך העבודות שביצע המבקש, מהותן, היקפן ונסיב ביצוען, ועל סמך תעודות המעידות על השכלתו המקצועית, אם הוגשו תעודות כאל שלמבקש הידע העיוני הדרוש, יראה החבר בעבודות ובתעודות אלה הוכחה שלמבק ההכשרה המתאימה לענין סעיף 9 (4) לחוק.
5. לא קויימו התנאים שבתקנה 4, ייבחן המבקש על ידי ועדת בחינות של שלוש שתמונה על ידי חבר הבוחנים, מבין חבריו או שלא מבין חבריו, במקצועות ובמקצוע משנה, כפי שיקבע חבר הבוחנים.
6. חבר הבוחנים יקבע את דרכי הבחינה וועדת הבחינות תקבע את סדרי הבחינה.
7. מועמד שנכשל בבחינה רשאי להיבחן שנית, ואם נכשל בפעם שניה רשאי לחזור ולהיבחן בהיתר מיוחד של חבר הבוחנים.
8. לתקנות אלה ייקרא "תקנות המהנדסים והאדריכלים (רישום בפנקס), תשכ"א—1960".

ג'ורא יוספטל
שר העבודה

ט"ז בכסלו תשכ"א (15 בדצמבר 1960)
(חמ 75280)

¹ ס"ח 250, תשי"ח, עמ' 108.

חוק שירות התעסוקה, תשי"ט — 1959

תקנות בדבר תחולת החוק על המדינה כמעביד

בתוקף סמכותי לפי הסעיפים 32 (ב), 87 ו-89 לחוק שירות התעסוקה, תשי"ט—1959, אני מתקין תקנות אלה:

1. בתקנות אלה —
"תקן" — תקן מאושר כאמור בסעיף

¹ ס"ח 270, תשי"ט, עמ' 32.
² ס"ח 279, תשי"ט, עמ' 86.

2. הוראות סעיף 32 (א) לחוק לא יחולו על קבלת עובד לשירות המדינה —

- (1) במשרה הכלולה בתקן, אשר הדרגה הצמודה לה היא 7 או דרגה גבוהה ממנה בדירוג המינהלי, דרגה-שהיא גבוהה מדרגה א' בדירוג הפועלים ודרגה ג' או דרגה גבוהה ממנה בדירוג הטכנאים ;
- (2) במשרה שאינה כלולה בתקן, אם הדרגה המוצעת עם כניסתו של העובד לשירות היא כאמור בפסקה (1) ;
- (3) אם נציב שירות המדינה, שנתמנה לפי חוק שירות המדינה (מינויים), תשי"ט—1959, אישר את השירות, המפעל, היחידה, המשרה או סוג המשרה בהם יועבד העובד, כבטחוניים לענין תקנות אלה ;
- (4) המועבר לשירות המדינה משירות קבע בצבא-הגנה לישראל ;
- (5) המועבר לשירות המדינה בנסיבות האמורות בסעיפים 61 ו-62 לחוק שירות המדינה (גימלאות), תשט"ו—1955.³

3. תחילתן של תקנות אלה היא בתום שלושה חדשים מיום פרסומן ברשומות.
4. לתקנות אלה ייקרא „תקנות שירות התעסוקה (תחולת החוק על המדינה כמעביד), תשכ"א—1960".

ג'ורא יוספטל
שר העבודה

ט"ז בכסלו תשכ"א (5 בדצמבר 1960)
חמ 752801

³ ס"ח 188, תשט"ו, עמ' 135.

פקודת הטלגרף האלחוטי

תקנות בדבר תחנות שידור

בתוקף סמכותי לפי סעיף 7 לפקודת הטלגרף האלחוטי¹, אני מתקין תקנות אלה:

1. בתקנה 5 לתקנות הטלגרף האלחוטי (תחנות שידור), תשט"ז—1955², במקום פסקה (2) תבוא פסקה זו:
- „(2) כל רשות כבאות, כמשמעותה בחוק שירותי הכבאות, תשי"ט—1959³, המחזיקה תחנה המשמשת לצרכי מילוי תפקידי הרשות.”
2. לתקנות אלה ייקרא „תקנות הטלגרף האלחוטי (תחנות שידור) (תיקון), תשכ"א—1960.”

חיים בן-מנחם
המנהל הכללי של משרד הדואר

אני מאשר.
י"ב בכסלו תשכ"א (1 בדצמבר 1960)
חמ 76027

בנימין מינץ
שר הדואר

¹ חוקי א"י, כרך ב', פרק קנ"ב, עמ' 1519.
² ק"ח 572, תשט"ו, עמ' 344.
³ ס"ח 280, תשי"ט, עמ' 109.

חוק לעידוד החסכון (ערבות למילווה והנחות ממס הכנסה),

תשט"ז—1956

צו בדבר זיכוי ממס הכנסה

בתוקף סמכותי לפי סעיף 5 (1) לחוק לעידוד החסכון (ערבות למילווה והנחות ממס הכנסה), תשט"ז—1956¹, ובאישור ועדת הכספים של הכנסת, אני מצווה לאמור:

1. בסעיף 5 לצו לעידוד החסכון (זיכוי ממס הכנסה) (מס' 4), תשי"ז—1957², במקום "בשנת המס 1957 או בשנת המס 1958" יבוא "בשנות המס 1957, 1958, 1960 או 1961".
2. לצו זה ייקרא "צו לעידוד החסכון (זיכוי ממס הכנסה) (מס' 4), תשי"ז—1957 (תיקון), תשכ"א—1960".

תיקון סעיף 5

השם

לוי אשכול
שר האוצר

ח' בכסלו תשכ"א (27 בנובמבר 1960)
(הפ' 72851)

¹ ס"ח 201, תשט"ז, עמ' 52.
² ק"ת 690, תשי"ז, עמ' 1182.

פקודת סימני סחורות

צו בדבר אריזות תמרוקים

בתוקף סמכותי לפי הסעיפים 15 ב, 15 ד ו-15 ו לפקודת סימני סחורות¹, ולאחר התייעצות בוועדה המייעצת, אני מצווה לאמור:

1. בצו זה —
"תמרוק" — כל מוצר מהמוצרים המנויים בתוספת;
"מיכל" — לרבות פחית, פח, קופסה, שק, שקיק, בקבוק, צנצנת, שפופרת, ארגז אריזה, עטיפה או בית קיבול סגור;
"יצרן" — אדם שעסקו או חלק מעסקו ייצור תמרוקים.
2. (א) יצרן יארוז את התמרוקים המיוצרים על ידיו באופן שכמות התמרוק ונפח המיכל, שבו הוא נארו, יתאימו במכירה לצרכן.
(ב) על אף האמור בסעיף קטן (א) מותרת אריזת משחות וקרמים בשפופרות מעיכות (Collapsible Tubes) מכל גודל שהוא ואריזת מיקולון בבקבוקים מכל גודל שהוא.
3. הוראות סעיף 2 יחולו גם על משווק שייבא תמרוקים (להלן — יבואן) שאינם ארוזים במיכלים כאמור בסעיף 2.

הגדרות

אריזה
על-ידי יצרן

אריזה
על-ידי יבואן

¹ חוקי א"י, כרך ב', פרק צ"א, עמ' 889; ס"ח 257, תשי"ח, עמ' 156.

4. (א) לא ימכור משווק תמרוק אלא במיכל שבו הוא נארוז על־ידי יצרן או יבואן עם תכנו המלא ובלי לפגוע בסגור שנעשה על ידיהם.

(ב) על אף האמור בסעיף קטן (א) מותר למכור לצרכן במיכל אחר משחות, קרמים ומיקולון, ובלבד שהוצאו בזמן המכירה ישר מהמיכל כאמור בסעיף קטן (א). הוראה זו תחול על משחות וקרמים רק אם הם נארוז בשופרת מעיכה.

5. המלאי הקיים של תמרוקים ביום פרסום צו זה ברשומות (להלן — יום הפרסום) שלא נארוז בהתאם להוראות צו זה, יחוסל —

(1) תוך חודש אחד מיום הפרסום — על ידי יצרן ויבואן ;

(2) תוך שלושה חודשים מיום הפרסום — על ידי משווק שאינו יבואן.

6. לאחר תום התקופה לחיסול המלאי כאמור בסעיף 5, לא יחזיק יצרן, יבואן או משווק שאינו יבואן לשם מכירה תמרוקים שלא נארוז בהתאם להוראות צו זה.

7. תחילתו של צו זה היא כתום שבוע ימים מיום פרסומו.

8. צו זה אינו בא לגרוע מכוחו של כל דין אחר.

9. הוראות צו זה לא יחולו על תמרוקים המיוצאים למעשה מהארץ.

10. לצו זה ייקרא „צו סימני סחורות (אריזות תמרוקים), תשכ״א—1960“.

התוספת

(סעיף 1)

1. מרחיקי ריחות ותכשירים נגד הזעה	8. מרחיקי שיער בכל צורה שהיא
2. תכשירי שיוף	9. צבע לשיער
3. אבקות לעור הגוף	10. משחות וקרמים לשיער
4. מלחי אמבט	11. תמיסות לשיער
5. צבע פנים	12. אבקות ונוזלים לפה
6. משחות וקרמים לפנים ולידים	13. צבע לצפרניים
7. מי־קולון (Eau de Co'ogne), מי־פנים ובושם	14. מסירי צבעים

ט״ו בכסלו תשכ״א (5 בדצמבר 1960)
(חמ 74132)

לוי אשכול
שר האוצר
ממלא מקום שר המסחר והתעשייה

פקודת סימני סחורות

צו בדבר סימון עור עליון ובטנה

בתוקף סמכותי לפי הסעיפים 15 א, 15 ד ו 15 ו לפקודת סימני סחורות, ולאחר התייעצות בוועדה המייעצת, אני מצווה לאמור:

1. בצו זה — הנרות
„עור עליון” — שלחים מבורסקים של בקר או צאן וחלקיהם המיועדים, בשלמותם או בחלקם, לייצור של החלק העליון של מוצרי הנעלה ושל מוצרי עור שונים;
„עור בטנה” — שלחים מבורסקים של צאן או בקר וחלקיהם המיועדים, בשלמותם או בחלקם, לשימוש כבטנה של מוצרי הנעלה ושל מוצרי עור שונים.
2. יצרן של עור עליון או עור בטנה (להלן — מוצרים) יסמנם בהתאם להוראות צו זה. חובת הסימון
3. (א) הסימון יהיה בעברית. מותר להוסיף תרגום לעזי של הנוסח העברי, ובלבד שהאותיות הלועזיות לא יהיו יותר גדולות מהאותיות העבריות. שפת הסימון
(ב) מוצרים המיועדים ליצוא ושאינם משווקים בארץ, יסומנו בעברית או בלועזית.
4. הסימון יעשה על גבי כל חתיכת מוצר בצבע יציב, בכתב ברור ובר־קיימא. אופן הסימון
5. הסימון יכלול פרטים אלה: פרטי הסימון
(1) שם היצרן ומענו או סימן המסחר הרשום שלו, אם ישנו;
(2) מידות השטח של המוצר ברגל מרובע, כמשמעותן בתוספת הראשונה. חלק ב' (ג) לפקודת המשקלות והמידות, 1947², או בדצימטרים מרובעים.
6. המלאי הקיים של מוצרים ביום פרסום צו זה ברשומות (להלן — יום הפרסום), שלא סומנו בהתאם להוראות צו זה, יחוסל — תקופה לחיסול המלאי
(1) על ידי יצרן — תוך שלושה חדשים מיום הפרסום;
(2) על ידי משווק — תוך ששה חדשים מיום הפרסום.
7. לאחר תום התקופה לחיסול המלאי כאמור בסעיף 6, לא יחזיק יצרן או משווק לשם מכירה, מוצרים שלא סומנו בהתאם לצו זה. איסור החזקה
8. צו זה אינו בא לגרוע מכוחו של כל דין אחר. דינים אחרים
9. תחילתו של צו זה היא כתום שלושים יום מיום פרסומו. תחילה
10. לצו זה ייקרא „צו סימני סחורות (סימון עור עליון ובטנה), תשכ״א—1960”. השם

לוי אשכול

שר האוצר

ט״ז בכסלו תשכ״א (5 בדצמבר 1960)

(חמ 74131)

ממלא מקום שר המסחר והתעשיה

¹ חוקי א״י, כרך ב', פרק צ״א, עמ' 889; ס״ח 257, תשי״ח, עמ' 156.
² ע״ר 1947, תוס' 1 מס' 1563, עמ' 2.

פקודת סימני סחורות

צו בדבר סימון מנעלי גומי

בתוקף סמכותי לפי הסעיפים 15 א, 15 ד ו 15 ו לפקודת סימני סחורות, ולאחר התייעצות בוועדה המייעצת, אני מצווה לאמור:

הגדרות

1. בצו זה —

”מנעלים” — מוצרי הנעלה על צורותיהם השונות שיוצרו, בשלמותם או בחלקם, מגומי טבעי או סינתטי, למעט מוצרי הנעלה שחלקם העליון מיוצר מעור.

חובת הסימון

2. יצרן מנעלים יסמנם בהתאם להוראות צו זה.

שפת הסימון

3. (א) הסימון יהיה בעברית. מותר להוסיף תרגום לעזי של הנוסח העברי, ובלבד שהאותיות הלועזיות לא יהיו יותר גדולות מהאותיות העבריות.

(ב) מנעלים המיועדים ליצוא ושאינם משווקים בארץ, יסומנו בעברית או בלועזית.

אופן הסימון

4. הסימון יהיה ברור ובר-קיימא וייעשה על ידי הטבעה מבחוץ על גבי הסוליה של כל מנעל ומנעל בחלקה המוגבה או על ידי הדפסה בתוך כל מנעל ומנעל, במקום נראה לעין.

פרטי הסימון

5. הסימון יכלול פרטים אלה:

(1) שם היצרן ומענו או סימן המסחר הרשום שלו, אם ישנו;

(2) מידות המנעל לפי מספרים;

(3) סימן המורכב ממספרים לזיהוי שנת הייצור;

(4) אות ”ב” או ”ג” בגודל 8 מילימטר לפחות ליד פרטי הסימון האחרים — אם היה המנעל פגום לאחר גמר ייצורו.

תקופה לחיסול המלאי

6. המלאי הקיים של מנעלים ביום פרסום צו זה ברשומות (להלן — יום הפרסום) שלא סומנו בהתאם להוראות צו זה, יחוסל —

(1) על ידי ייצרן — תוך שנה מיום הפרסום;

(2) על ידי משווק — תוך שנה וחצי מיום הפרסום.

איסור החזקה

7. לאחר תום התקופה לחיסול המלאי כאמור בסעיף 6, לא יחזיק יצרן או משווק לשם מכירה מנעלים שלא סומנו בהתאם להוראות צו זה.

דינים אחרים

8. צו זה אינו בא לגרוע מכוחו של כל דין אחר.

סיווג

9. הוראות צו זה לא יחולו על מנעלים המיוצאים למעשה לחוץ לארץ אם הם סומנו בהתאם לתנאי רשיון היצוא המתייחס אליהם.

תחילה

10. תחילתו של צו זה הוא בתום ששים יום מיום פרסומו.

חשם

11. צו זה ייקרא ”צו סימני סחורות (סימון מנעלי גומי), תשכ”א—1960”.

לוי אשכול

תשכ”א (5 בדצמבר 1960)

שר האוצר

ממלא מקום שר המסחר והתעשייה

ט
ה

¹ חוקי א”י, כרך ב’, פרק צ”א, עמ’ 889; ס”ח 257, תשי”ח, עמ’ 156.

פקודת המלאכות והתעשיות (הסדרתן)

צו בדבר תיקונים בתוספת

בתוקף סמכותי לפי סעיף 8 לפקודת המלאכות והתעשיות (הסדרתן) ¹, והסעיפים 14 (א) ו-2 (ד) לפקודת סדרי השלטון והמשפט, תש"ח—1948 ², אני מצווה לאמור:

1. בתוספת לפקודת המלאכות והתעשיות (הסדרתן) ³, בסופה, תיווסף הערה זו: „קנטינות חברת שק"מ בע"מ אינן כלולות ברשימת המלאכות המסוייגות שבתוספת זו.”
2. לצו זה ייקרא „צו המלאכות והתעשיות (הסדרתן) (תיקון), תשכ"א—1960.”

תיקון התוספת

השם

חיים משה שפירא
שר הפנים

ח' בכסלו תשכ"א (27 בנובמבר 1960)
(חמ 74033)

¹ חוקי א"י, כרך ב', פרק קמ"ג, עמ' 1427.
² ע"ר חש"ח, תוס' א' מס' 2, עמ' 1.
³ ק"ת 444, תשי"ד, עמ' 698.

פקודת הדרכים ומסילות הברזל (הגנה ופיתוח), 1943

צו בדבר הטלת הפקודה

בתוקף סמכותי לפי סעיף 3 לפקודת הדרכים ומסילות הברזל (הגנה ופיתוח), 1943 ¹, והסעיפים 14 (א) ו-2 (ד) לפקודת סדרי השלטון והמשפט, תש"ח—1948 ², אני מצווה לאמור:

1. פקודת הדרכים ומסילות הברזל (הגנה ופיתוח), 1943, תחול על רצועת הקרקע העוברת מנקודת ציון 4441614 (ע"י ק"מ 98-99 מסילת חיפה — יד מרדכי) עד נקודת ציון 14591589 (ע"י גבול שטח מחצבת „אבן וסיד" ע"י ברקת), כמסומן בתשריט מס' 8/פ/198 החתום על ידי.

תחולת הפקודה

2. העחק התשריט האמור מוצג לעיון בשעות העבודה הרגילות בכל אחת מהלשכות האלה:

הצנת התשריט

- (1) הלשכה הראשית של אגף רישום והסדר הקרקעות, מגרש הרוסים, ירושלים;
- (2) לשכת רישום הקרקעות, משרד ספרי האחוזה, תל-אביב;
- (3) לשכת רישום הקרקעות, משרד ספרי האחוזה, פתח-תקוה;
- (4) מינהל מחוז המרכז, רמלה;
- (5) לשכת מהנדס מחוז הדרום, רכבת ישראל, תל-אביב.

3. לצו זה ייקרא „צו הדרכים ומסילות הברזל (הגנה ופיתוח) (מסילות ברזל—מס' 18), תשכ"א—1960.”

השם

יצחק בן-אהרן
שר התחבורה

י"א בכסלו תשכ"א (30 בנובמבר 1960)
(חמ 75501)

¹ ע"ר 1943, תוס' 1 מס' 1305, עמ' 40.
² ע"ר חש"ח, תוס' א' מס' 2, עמ' 1.

חוק מסי מכס ובלו (שינוי תעריף), תש"ט—1949

החלטה בדבר אישור הוראות המגדילות או המטילות מכס

בהתאם לסעיף 2 (א) לחוק מסי מכס ובלו (שינוי תעריף), תש"ט—1949¹, מחליטה הכנסת לאשר אותן הוראות בצו תעריף המכס והפטור (תיקון התוספת מס' 89), תש"ד—1960², שכתוצאה מהן מוגדל מכס או מוטל מכס על סחורה שהיתה פטורה ממנו. נתקבלה בכנסת ביום ט"ז בכסלו תשכ"א (5 בדצמבר 1960)

(חמ 72801)

י. גרינברג

סגן יושב ראש הכנסת

¹ ס"ח 19, תש"ט, עמ' 154; ס"ח 103, תשי"ב, עמ' 264; ס"ח 188, תשט"ו, עמ' 150; ס"ח 303, תש"ה, עמ' 18.
² ק"ח 1039, תש"ד, עמ' 1728.

חוק מסי מכס ובלו (שינוי תעריף), תש"ט—1949

החלטה בדבר אישור הוראות המגדילות או המטילות מכס

בהתאם לסעיף 2 (א) לחוק מסי מכס ובלו (שינוי תעריף), תש"ט—1949¹, מחליטה הכנסת לאשר אותן הוראות בצו תעריף המכס והפטור (תיקון התוספת מס' 91), תש"ד—1960², שכתוצאה מהן מוגדל מכס או מוטל מכס על סחורה שהיתה פטורה ממנו. נתקבלה בכנסת ביום ט"ז בכסלו תשכ"א (5 בדצמבר 1960)

(חמ 72801)

י. גרינברג

סגן יושב ראש הכנסת

¹ ס"ח 19, תש"ט, עמ' 154; ס"ח 103, תשי"ב, עמ' 264; ס"ח 188, תשט"ו, עמ' 150; ס"ח 303, תש"ה, עמ' 18.
² ק"ח 1047, תש"ד, עמ' 1838.

פקודת המסחר עם האויב, 1939

צו הקנייה מס' 662

בתוקף סמכויותיו של שר האוצר לפי סעיף 9 (1) (ב) לפקודת המסחר עם האויב, 1939¹, הסעיפים 14 (א) ו-2 (ד) לפקודת סדרי השלטון והמשפט, תש"ח—1948², שהועברו אלי, ובתוקף שאר סמכויותי, אני מצווה לאמור:

1. צו הקנייה מס' 20 מיום 12.11.1940, שפורסם בעתון הרשמי מס' 1057 מיום 14.11.1940, יבוטל במידה שהוא חל על 12 מתוך 24 חלקים מרכושו של אברהם נטל מלוקסנבורג, באשר החלקים הנ"ל מגיעים למורים אלטשולר, לדורה צנגר לבית אלטשולר ולמאי בנצקובסקי לבית אלטשולר, לפי צו ירושה (מס' סידורי 6).
2. צו הקנייה מס' 262 מיום 29.10.1946, שפורסם בעתון הרשמי מס' 1531 תוספת 2 מיום 7.11.1946, יבוטל במידה שהוא חל על רכושו של איזאק סימנטוב מרוסצוק (מס' סידורי 3).
3. תחילתו של צו זה היא ביום י"ב בכסלו תשכ"א (1 בדצמבר 1960).

י. דגון

הממונה על רכוש האויב

י"ב בכסלו תשכ"א (1 בדצמבר 1960)

(חמ 72010)

¹ ע"ר 1039, חוס' 1 מס' 923, עמ' 79.
² ע"ר תש"ח, חוס' א' מס' 2, עמ' 1.

מדור לשלטון מקומי

פקודת העיריות, 1934

חוק עזר לרמת-גן בדבר שמות לרחובות ולוחיות מספר בכנינים

בתוקף סמכותה לפי סעיף 99 לפקודת העיריות, 1934¹, מתקינה מועצת עיריית רמת-

גן חוק עזר זה:

1. בחוק עזר זה —

„בעל בנין“ — לרבות אדם המקבל, או הזכאי לקבל, הכנסה מבנין, או שהיה מקבלה אילו היה הבנין נותן הכנסה, או המשלם מסי עירייה או מסי ממשלה ביחס לבנין, בין בזכותו הוא ובין כסוכן, כנאמן או בא כוח, בין שהוא הבעל הרשום של הבנין ובין שאיננו הבעל הרשום, וכולל שוכר ושוכר משנה ששכר בנין לתקופה שלמעלה מעשר שנים;

„מספר מואר“ — מספר מואר בחשמל;

„העירייה“ — עיריית רמת-גן;

„ראש העירייה“ — לרבות מי שראש העירייה העביר אליו את סמכויותיו לפי חוק עזר זה, כולן או מקצתן;

2. חוק עזר זה חל על שטח תכנון העיר הכולל את תחום העירייה.

3. (א) ראש העירייה רשאי להתקין שלטים על כל בנין, לציון שם רחוב או מספרי בנינים בקטע רחוב או להסברת שם של רחוב, בהתאם לתכנית שנקבעה על ידיו.

(ב) שלטים שהותקנו כאמור רשאי ראש העירייה לתקנם, לשנותם, להסירם או להחליפם.

4. (א) ראש העירייה רשאי לדרוש, בהודעה בכתב, מבעל בנין לבצע את העבודות המנויות להלן, כולן או מקצתן, לפי הפרטים והתנאים שקבע ובהתאם לתכנית המספרים לבנינים שנקבעה על ידיו —

(1) להתקין לוחית מספר על גבי בנין;

(2) להתקין מספר מואר על גבי בנין המחובר לרשת החשמל;

(3) לגבי בנין הרחוק מרשות הרבים יותר מ-10 מטר — להתקין מיתקן הנושא עליו מספר מואר, במרחק של לא יותר מ-10 מטר מרשות הרבים;

(4) לתקן, לשנות, להסיר או להחליף לוחית מספר או מספר מואר או מיתקן כאמור.

(ב) ההודעה תכלול את התנאים והפרטים לביצוע העבודה כאמור וכן את התקופה שבה יש לבצעה.

(ג) בעל בנין שקיבל הודעה כאמור חייב למלא אחריה.

(ד) לא יבצע אדם עבודה מהעבודות המנויות בסעיף קטן (א), אלא בשני אלה:

(1) כשהוא ממלא אחר דרישה על כך שבאה מטעם ראש העירייה;

(2) לפי התנאים והפרטים שנכללו בהודעה.

¹ ע"ר 1934, חוס' 1 מס' 414, עמ' 1.

5. ראש העירייה רשאי, באמצעות שליחיו ופועליו, לבצע כל עבודה מהעבודות המנויות בסעיף 4, בין אם נמסרה הודעה לפי אותו סעיף ובין אם לא נמסרה, ולהיכנס לשם כך לכל מקום שיידרש. ביצע ראש העירייה עבודה כאמור, רשאית העירייה לגבות מאת בעל הבנין את הוצאות הביצוע או אגרה בשיעור 3 לירות, הכל לפי הסכום הגדול יותר.

התקנת צויות
מספר ומספרים
מוארים על ידי
ראש העירייה

6. נבנה בנין אחר תחילתו של חוק עזר זה, יתקין עליו בעליו מספר מואר לפי התנאים והפרטים שקבע ראש העירייה ובהתאם לתכנית המספרים לבנינים שנקבעה על ידיו.

מספרים מוארים
לבנינים חדשים

7. בעל בנין שעל בנינו נקבע מספר מואר, יאיר את המספר מדי ערב בערב, משקיעת החמה ועד זריחתה, במנורה שכוח תאורתה לא יפחת מ-15 וואט לשעה.

חובה לחאיר

8. בעל בנין חייב —

- (1) להחזיק כל שלט, לוחית-מספר או מספר מואר שהותקנו על בנינו במצב תקין וגלוי לעין;
- (2) למסור הודעה לראש העירייה על כל קלקול או טשטוש בכל שלט, לוחית-מספר או מספר מואר שהותקנו על בנינו.

החוקה תקינה
של שלטים,
לוחיות-מספר
ומספרים מוארים

9. לא יפגע אדם בשלט, בלוחית-מספר או במספר מואר שהותקנו על בנין, לא יטשטש ולא יסתיר מעין רואים, ולא יגרום ולא ירשה ששלט, לוחית-מספר או מספר מואר ייפגע, יטשטש או יוסתר.

איסור פגיעה
בשלטים, לוחיות-
מספר ומספרים
מוארים

10. לא יפריע אדם לראש העירייה, לשליחיו או לפועליו, במילוי תפקידיהם לפי חוק עזר זה.

איסור הפרעה

11. מסירת הודעה לפי חוק עזר זה תהא כדין, אם נמסרה לידי האדם שאליו היתה מכורזת, או נמסרה במקום מגוריו או במקום עסקו הרגילים או הידועים לאחרונה, לידי אחד מבני משפחתו הבוגרים או לידי אדם בוגר העובד או המועסק שם, או נשלחה בדואר במכתב רשום הערוך אל אותו אדם לפי מענו במקום מגוריו או עסקו הרגילים או הידועים לאחרונה, או הוצגה במקום בולט על הנכס שבו דנה ההודעה, או נתפרסמה באחד העיתונים היומיים הנפרזים בכתחום העירייה.

מסירת הודעה

12. העובר על הוראה מהוראות חוק עזר זה, דינו — קנס 100 לירות, ובמקרה של עבירה נמשכת, דינו — קנס נוסף 5 לירות לכל יום בו נמשכת העבירה אחרי הרשעתו בדין או אחרי שנמסרה לו עליה הודעה בכתב מאת ראש העירייה.

ענשים

13. חוק עזר לרמת-גן (קביעת לוחיות מספרים בבנינים), תשי"א—1951² — בטל.

14. לחוק עזר זה ייקרא „חוק עזר לרמת-גן (שמות לרחובות וללוחיות-מספר בבנינים), תשכ"א—1960“.

ביטול

חשם

אברהם קריניצי
ראש עיריית רמת-גן

נתאשר.
ט"ו באלול תש"ך (7 בספטמבר 1960)

חיים משה שפירא
שר הפנים

² ק"ח 192, תשי"א, עמ' 1504.

פקודת המועצות המקומיות, 1941

חוק עזר לאבן-יהודה בדבר אספקת מים

בתוקף סמכותה לפי סעיף 9 לפקודת המועצות המקומיות, 1941, מתקינה המועצה המקומית אבן-יהודה חוק עזר זה:

1. בחוק עזר זה —

„מפעל מים” — באר, בריכה, מנהרה, תעלה וסכר, מבנה ומיתקן, המשמשים לשאיבת מים, אגירתם והעברתם, והמהווים יחידה משקית אחת, למעט רשת פרטית;
„רשת פרטית” — אביזר או מכשיר אחר, למעט מדמים, המצויים בנכס והמשמשים לאספקת מים לאתו נכס;

„אביזרים” — ברזים, צינורות, שסתומים, מסננים ותאי בקורת;
„מדמים” — מכשיר שחובר לרשת פרטית לשם מדידתה וקביעתה של כמות המים המסופקים לנכס;

„נכס” — בנין או חלק ממנו, או קרקע תפוסה או פנויה;
„מנהל” — מנהל מפעל מים של המועצה, לרבות פקיד אחר, שנתמנה לענין חוק עזר זה על ידי המועצה למלא את תפקידי המנהל, כולם או מקצתם, ואם ניתן רשיון להקים מפעל מים או להשתמש בו בהתאם לסעיף 2 — בעל רשיון לגבי מפעלו;

„צרכן” — אדם המחזיק ברשת פרטית;
„המועצה” — המועצה המקומית אבן-יהודה;
„רשיון שרברב” — רשיון שניתן לאדם על ידי ראש המועצה לבצע עבודות שרברבות ברשת פרטית.

2. (א) לא יקים אדם בתחום המועצה מפעל מים ולא ישתמש במפעל מים קיים, אלא לפי רשיון מאת ראש המועצה ובהתאם לתנאי הרשיון.

(ב) תקפו של הרשיון הוא לשנה מיום נתינתו.
(ג) המחזיק במפעל מים ביום פרסום חוק עזר זה ברשומות ורוצה להשתמש בו, חייב להגיש למועצה, תוך ארבעה עשר יום מיום הפרסום האמור, בקשה לרשיון.

(ד) בעד מתן רשיון לפי סעיף זה ישלם המחזיק במפעל מים לקופת המועצה אגרה בשיעור שנקבע בתוספת.

(ה) הוראת סעיף קטן (ד) לא תחול על —
(1) המחזיק באר המספקת מים למשק חקלאי שלו בלבד;
(2) תאגיד המחזיק במפעל מים המספק מים לחבריו בלבד ורק לצרכי משקי הם החקלאיים.

3. (א) חיבור רשת פרטית למפעל מים לא ייעשה אלא על ידי המנהל.
(ב) בעל נכס הרוצה בחיבור רשתו הפרטית למפעל מים יגיש למנהל בקשה בכתב בצירוף מפה של אותה רשת.

(ג) בעד חיבור לפי סעיף זה ישלם בעל הנכס לקופת המועצה —
(1) אגרת חיבור בשיעור שנקבע בתוספת, וכן
(2) הוצאות חיבור לפי חשבון שהגיש המנהל.

4. (א) לא יתקין אדם רשת פרטית, לא ישנה רשת פרטית קיימת, לא יסירנה ולא יטפל בה בדרך אחרת, פרט לצורך התיקונים הדחופים הדרושים להורמת מים סדירה, אלא לפי היתר בכתב מאת המנהל.

¹ ע"ר 1941, חוס' 1 סס' 1154, עמ' 119.

הגדרות

רשיון להקמת
מפעל מים
ולתפעולתו

חיבור למפעל
מים

רשת פרטית

(ב) לא ישתמש בעל נכס להתקנת רשת פרטית, לתיקונה או לשינויה או להחרפתה, אלא באבזורים שמידותיהם וסוגיהם נקבעו על ידי המנהל.
(ג) המנהל רשאי להורות על החלפת האבזורים. הורה המנהל כאמור, לא יחולו הוצאות ההחלפה על הצרכן אלא אם כן האבזור שיש להחליפו לא היה במצב תקין או מנע את פעולתו התקינה של מד-המים.

אגרת הנחת
צינור מים

5. בעל נכס — פרט לנכס שבו קיימת כבר רשת פרטית מחוברת למפעל מים — הגובל קטע רחוב שבו הניחה המועצה צינור מים, ישלם למועצה אגרת הנחת צינורות בשיעור שנקבע בתוספת.

רכישת מד-מים
והתקנתו

6. (א) לא יתקין אדם מד-מים, לא יתקנו ולא יבצע בו שינוי אלא אם הוא מנהל.
(ב) המנהל רשאי לדרוש בכתב מצרכן שירכוש מאת המועצה או באמצעותה מד-מים עם אבזורים לשם התקנתם על ידי המנהל. הצרכן חייב למלא אחרי הדרישה האמורה תוך עשרים יום. לא מילא הצרכן אחר הדרישה תוך התקופה האמורה, רשאית המועצה לרכוש מד-מים לשם התקנתו על ידי המנהל ולגבות מהצרכן את תמורתם של מד-המים והאבזורים בהתאם לחשבון.

(ג) בעד התקנת מד-מים ישלם צרכן אגרה בשיעור שנקבע בתוספת.
(ד) לא דרש המנהל מצרכן לרכוש מד-מים כאמור בסעיף קטן (ב), רשאי המנהל להתקין את מד-המים ולחייב את הצרכן בדמי שכירות חדשיים בשיעור שנקבע בתוספת.
(ה) בעד בדיקת מד-מים ישלם צרכן אגרה בשיעור שנקבע בתוספת. בעד תיקון מד-מים ישלם צרכן אגרה חדשית בשיעור שנקבע בתוספת — אם מד-המים תוקן על ידי עובד המועצה, או את הוצאות התיקון — אם מד-המים לא תוקן על ידי עובד המועצה.
(ו) היה לצרכן יסוד לחשוש שמד-המים שבחזקתו אינו פועל כהלכה, רשאי הוא לדרוש מהמנהל שיבדוק את מד-המים ללא תשלום נוסף. נתגלה שמד-המים פעל כהלכה, ישלם הצרכן בעד הבדיקה אגרה כאמור בסעיף קטן (ה).

אגרת מים

7. (א) בעד אספקת מים לנכס, ישלם המחזיק בו לקופת המועצה אגרת מים בשיעור שנקבע בתוספת.

(ב) על אף האמור בסעיף קטן (א) תשולם אגרת מים בעד המים שהשתמשו בהם להשקאת גנים, לניקוי חצרות, או לכל שטח מסביב לבנין, על ידי בעל הנכס.
(ג) לא פעל מד-מים כהלכה במשך תקופה מסוימת, רשאי המנהל לחייב את הצרכן בתשלום בעד כמות מים שיקבע אותה לגבי אותה תקופה לפי התצורות הממוצעת במשך ארבעת החדשים שקדמו לאותה תקופה ובמשך חדשיים שלאחריה או לפי אותה התקופה בשנה הקודמת.

אספקת מים לפי
חוזה

8. (א) המנהל רשאי, באישור המועצה ושר הפנים, להתקשר עם צרכן בחוזה לאספקת מים ולקבוע בו תנאים.

(ב) היתה סתירה בין תנאי החוזה האמור ובין הוראות חוק עזר זה, יחולו תנאי החוזה.

מפרונות

9. המנהל רשאי, באישור המועצה, לחייב צרכן בעל של רשת פרטית להפקיד בקופת המועצה פקדון להבטחת תשלום אגרת המים בסכום שלא יעלה על התשלום בעד צריכת המים המשוערת של הצרכן במשך שני חדשים.

מועד התשלום

10. (א) אגרת מים תשולם מראש בראשון לכל חודש; אולם אם היתה אספקת המים לפי מד-מים, תשולם האגרה תוך שבעה ימים לאחר קבלת דרישה לכך מאת המועצה.

(ב) בעד אספקת מים לצורך בניה ישולם, עם מתן הרשיון לאותה בניה, על חשבון האגרה סכום שייקבע בהסכם עם המנהל; אולם כל עוד לא התחילו בבניה רשאי גזבר המועצה להחזיר חלק מהסכום האמור שלא יעלה על 80% מהסכום ששולם כאמור, אם נתבקש לכך תוך שנתיים מיום מתן הרשיון.

(ג) התשלומים או האגרות שלא נקבע להם בסעיף זה מועד לתשלום יש לסלקם תוך ארבעה עשר יום מתאריך מסירת הדרישה לכך על ידי המועצה.

מפור

11. (א) הוראות הסעיפים 7 ו-9 לא יחולו על אדם שהמועצה אישרה אותו כמחוסר אמצעים.

(ב) המועצה רשאית לפטור מוסד צדקה, בריאות, סעד, חינוך, דת, תרבות, אמנות או ספורט מתשלום לפי סעיף 7, כולו או מקצתו.

(ג) הוראות סעיף 9 לא תחול על מוסד שהמועצה אישרה אותו כמוסד צדקה, בריאות, סעד, חינוך, דת, תרבות, אמנות או ספורט.

ניחוס החיבור

12. (א) המנהל יתרה בצרכן —

(1) שלא סילק במועד הקבוע את הסכומים שהוא חייב בהם לפי חוק עזר זה;

(2) שהשתמש במים שברשותו שלא לצרכי בית או שלא לצורך שקבע המנהל;

(3) שמיתקני המים שברשותו אינם תקינים ומשום כך המים המסופקים לו מתבזבזים או עלולים להתבזבז גם בלי שימוש;

(4) שזיהם או הניח לאחר לזהם את המים בכל דרך שהיא ובמיוחד על ידי אי תיקון מיתקני המים שברשותו.

(ב) לא שעה הצרכן להתראה, רשאי המנהל, בתום שבעה ימים מיום מסירת ההתראה לידי הצרכן לפי סעיף קטן (א) (1) ו-(2) ובתום שלושה ימים מיום מסירת התראה לפי סעיף קטן (א) (3) ו-(4), לנתק את החיבור בין אותו חלק של הרשת הפרטית אשר בהחזקתו של אותו צרכן ובין יתר חלקי הרשת הפרטית או מפעל המים.

(ג) חיבור שנותק לפי סעיף קטן (ב) לא יחודש אלא לאחר תשלום הסכומים המגיעים מהצרכן כאמור, או לאחר תיקון הדברים הטעונים תיקון, כדי למנוע פגיעה במים כאמור, הכל לפי הענין, ולאחר תשלום נוסף של אגרת חידוש החיבור בשיעור שנקבע בתוספת.

חידוש חיבור שנותק

13. (א) חיבור של רשת פרטית שנותק לפי סעיף 12 (ב) לא יחודש אלא לפי היתר בכתב מאת המנהל.

(ב) חיבור של רשת פרטית שחודש ללא היתר מאת המנהל כאמור בסעיף קטן (א), רואים אותו כמחודש על ידי הצרכן כל עוד לא הוכח ההיפך.

הפסקת אספקת מים

14. (א) בשעת חירום או במקרה של צורך דחוף בתיקונים במפעל המים או ברשת הפרטית, רשאי המנהל, במידת הצורך ובדחיפות הדרושה, לנתק, לעכב או להפסיק את אספקת המים, כולה או מקצתה.

(ב) השימוש בסמכויות לפי סעיף קטן (א) אינו פוטר צרכן מתשלום האגרות והתשלומים האחרים שהוא חייב בהם לפי חוק עזר זה.

(ג) חלפה הסיבה לניתוק, עיכוב או הפסקת אספקת המים כאמור בסעיף קטן (א), חייב המנהל לבצע מיד את חיבור הרשת הפרטית שנותק.

15. (א) המנהל רשאי להיכנס לכל נכס, בשעות שבין 8.00 ל-17.00 ובשעת חירום — רשות כניסה בכל זמן סביר — על מנת —

- (1) להתקין מדמים, לתקנו, לבדוק, להוציא או להחליפו וכן לבדוק, לתקן לשנות, לסלק, למדוד או להניח מחדש צינור, ברו או שסתום וכיוצא באלה;
(2) לבדוק אם היה בזבוז, שימוש לרעה או זיהום של מים, או לברר את כמות המים שסופקה לצרכן.

(ב) לא יעכב אדם ולא יפריע למנהל מהשתמש בסמכויותיו לפי סעיף קטן (א).

16. (א) לא ישתמש אדם במים ולא יניח לאחר להשתמש במים שברשותו אלא לצרכי בית או לצורך שקבע המנהל.

(ב) לא יבזבז אדם מים ולא ישתמש בהם לרעה ולא יניח לאחר לעשות כאמור.

(ג) לא ירחץ אדם במפעל מים ולא יכבס בו, לא יכניס לתוכו ולא ירשה להכניס לתוכו בעל חיים או חפץ, ולא יעשה בו כל מעשה העלול לגרום לזוהמה או להפרעה לאספקת מים.

(ד) לא ישתמש אדם במים לצרכי השקאה ולא יניח לאחר להשתמש במים שברשותו לצרכי השקאה אלא בשעות שייקבעו על ידי המנהל בהודעה שתפורסם בתחום המועצה.

(ה) לא יטפל אדם, למעט מנהל, במדמים ובמיתקנים המובילים את המים למדמים.

17. לא ימכור אדם מים ולא יעביר אותם לרשות אדם אחר — פרט לאדם שנותקה עובדה או הופסקה לו אספקת המים לפי סעיף 12 (ב) אם לא סילק במועד הקבוע את הסכומים שהוא חייב לפי חוק עזר זה, או לפי סעיף 14 — אלא לפי היתר בכתב מאת המנהל.

18. לא יפתח אדם ולא יקיים בור שופכין, בור זבל, או מקום מזוהם אחר סמוך למפעל המים.

19. (א) ראש המועצה או אדם שהוסמך על ידיו (להלן — ראש המועצה) רשאי לחייב, בדרישה בכתב, כל צרכן או בעל של רשת פרטית או של חלק ממנה, תוך זמן שנקבע בדרישה, לתקן או לסלק כל מפגע העלול לפגוע באספקת מים סדירה.
(ב) צרכן או בעל של רשת פרטית או של חלק ממנה, שנמסרה לו דרישה כאמור, חייב למלא אחריה.

(ג) לא מילא הצרכן או הבעל של הרשת הפרטית או של חלק ממנה אחרי דרישת ראש המועצה כאמור בסעיף קטן (א), רשאית המועצה לבצע את העבודה במקומו ולגבות את הוצאות הביצוע מן הצרכן או הבעל של הרשת הפרטית או של חלק ממנה, הכל לפי הענין.

20. (א) לא יתקין אדם אביזרים של רשת פרטית ולא יבצע בהם שינוי אלא אם ניתן לו רשיון שרברב.

(ב) בעל רשיון שרברב חייב להראותו למנהל, לבעל הנכס שבו הוא מבצע עבודות שרברבות או למחזיק בנכס כזה, בכל עת שיידרש לכך.

(ג) ראש המועצה רשאי לדרוש ממבקש רשיון שרברב להתייצב לבחינה או להמציא מסמך המוכיח את הכשרתו כשרברב.

(ד) תקפו של רשיון שרברב הוא עד ל-31 במרס של השנה שלאחר נתינתו.

(ה) בעד מתן רשיון שרברב תשולם לקופת המועצה אגרה בשיעור שנקבע בתוספת.

(ו) שרברב הרוצה בחידוש רשיונו חייב להגיש בקשה לכך חדשיים לפני תום תקפו של הרשיון.

21. מסירת הודעה או דרישה לפי חוק עזר זה תהא כדין, אם נמסרה לידי האדם שאליו היא מכוונת, או נמסרה במקום מגוריו או במקום עסקו הרגילים או הידועים לאחרונה. לידי אחד מבני משפחתו הבוגרים או לידי כל אדם בוגר העובד או המועסק שם, או נשלחה בדואר במכתב רשום הערוך אל אותו אדם לפי מענו במקום מגוריו או במקום עסקו הרגילים או הידועים לאחרונה או הוצגה במקום בולט על הנכס הנדון בהודעה.

22. העובר על הוראה מהוראות הסעיפים 2 (א), 3 (א), 4 (א) ו-6 (ב), 6 (א), 13 (א), 15 (ב), 16, 17, 18, 19 ו-20 (א), דינו — קנס 500 לירות, ואם עבר על הוראות סעיף 19 (ב) והמועצה לא השתמשה בסמכויותיה לפי סעיף 19 (ג) והיתה העבירה נמשכת, דינו — קנס נוסף 20 לירות בעד כל יום שבו נמשכת העבירה אחרי שנמסרה לו עליה הודעה בכתב מראש המועצה או אחרי הרשעתו בדין.

23. תחולתו של חוק עזר זה היא עד יום י"ד בניסן תשכ"א (31 במרס 1961).

24. חוק עזר לאבן־יהודה (אספקת מים), תשי"ד—1953² — בטל.

25. לחוק עזר זה ייקרא „חוק עזר לאבן־יהודה (אספקת מים), תשכ"א—1960”.

מסירת הודעה

ענשים

תחולה

ביטול

השם

שיעור האגרה
בלירות

תוספת

1. אגרת רשיון להחזקת מפעל מים (סעיף 2 (ד)) לשנה כשתפוקה במטרים מעוקבים לשעה —

עד 70	144.—
למעלה מ־70 עד 100	360.—
למעלה מ־100	480.—

2. אגרת חיבור רשת פרטית (סעיף 3 (ג)) —

(א) ממגרש עד דונם	75.—
לכל מ"ר נוסף	0.05

(ב) מדירה ששטחה במ"ר הוא כמפורט להלן — לכל מ"ר —

עד 35	0.75
למעלה מ־35 עד 60	0.90
למעלה מ־60 עד 90	1.00
למעלה מ־90	1.25
	1.50

(ג) מחדר המשמש למסחר ותעשייה — לכל מ"ר

3. אגרת הנחת צינורות (סעיף 5) לנכס ששטחו —

עד 1000 מ"ר	75.—
לכל מ"ר נוסף	0.075

4. אגרת התקנת מד־מים (סעיף 6 (ג))

5. דמי שכירות מד־מים (סעיף 6 (ד)) לחודש

6. אגרת בדיקת מד־מים (סעיף 6 (ה))

7. אגרת תיקון מד־מים (סעיף 6 (ה)) לחודש

0.60

² ק"ת 393, תשי"ד, עמ' 51.

8. אגרת מים (סעיף 7) —

(א) במקום שהותקן מד"מים —

(1) לשימוש ביתי — לחודש —

עד 10 מ"ק 1.—

לכל מ"ק נוסף 0.10

(2) לגינות ומשקי עזר — לכל מ"ק 0.04

(3) לשימוש חקלאי — כשכמות המים המסופקים

לשנה לדונם היא כמפורט להלן — לכל מ"ק —

עד 900 0.04

למעלה מ-900 עד 1000 0.05

למעלה מ-1000 0.06

(4) לבניה — לכל מ"ק 0.20

(ב) במקום שלא הותקן מד"מים — לחודש —

(1) דירה או בית עסק — לחדר ראשון 1.50

לכל חדר נוסף 0.50

(2) להשקאה — לכל דונם או חלק ממנו —

בחדשים אפריל עד נובמבר 10.—

בחדשים דצמבר עד מרס 3.—

9. אגרת חידוש חיבור (סעיף 12 (ג)) 5.—

10. אגרת רשיון שרברב (סעיף 20 (ה)) — לשנה 10.—

נחאשר.

ד' בחשוון תשכ"א (25 באוקטובר 1960) ראש המועצה המקומית אבן-יהודה
(חמ 81009)

חיים משה שפירא
שר הפנים

פקודת המועצות המקומיות, 1941

חוק עזר לאזור בדבר אספקת מים

בתוקף סמכותה לפי סעיף 9 לפקודת המועצות המקומיות, 1941, מתקינה המועצה המקומית אזור חוק עזר זה:

הגדרות

1. בחוק עזר זה —

„מפעל מים” — באר, בריכה, מנהרה, תעלה וסכר, מבנה ומיתקן, המשמשים לשאיבת מים, אגירתם והעברתם, והמהווים יחידה משקית אחת, למעט רשת פרטית;

„רשת פרטית” — אביזר או מכשיר אחר, למעט מד"מים, המצויים בנכס והמשמשים לאספקת מים לאותו נכס;

„אביזרים” — ברזים, צינורות, שסתומים, מסננים ותאי בקורת;

„מד"מים” — מכשיר שחובר לרשת פרטית לשם מדידתה וקביעתה של כמות המים המסופקים לנכס;

¹ ע"ר 1941, חוס' 1 סס' 1154, עמ' 119.

„נכס” — בנין או חלק ממנו, או קרקע תפוסה או פנויה;
 „מנהל” — מנהל מפעל מים של המועצה, לרבות פקיד, אחר, שנתמנה לענין חוק עזר זה
 על ידי המועצה למלא את תפקידי המנהל, כולם או מקצתם, ואם ניתן רשיון להקים
 מפעל מים או להשתמש בו בהתאם לסעיף 2 — בעל רשיון לגבי מפעלו;
 „צרכן” — אדם המחזיק ברשת פרטית;
 „המועצה” — המועצה המקומית אזור;
 „רשיון שרברב” — רשיון שניתן לאדם על ידי ראש המועצה לבצע עבודות שרברבות
 ברשת פרטית.

רשיון להקמת
 מפעל מים
 ולהפעלתו

2. (א) לא יקים אדם בתחום המועצה מפעל מים ולא ישתמש במפעל מים קיים, אלא
 לפי רשיון מאת ראש המועצה ובהתאם לתנאי הרשיון.
 (ב) תקפו של הרשיון הוא לשנה מיום נתינתו.
 (ג) המחזיק במפעל מים ביום פרוסום חוק עזר זה ברשומות ורוצה להשתמש בו,
 חייב להגיש למועצה, תוך ארבעה עשר יום מיום הפרסום האמור, בקשה לרשיון.
 (ד) בעד מתן רשיון לפי סעיף זה ישלם המחזיק במפעל מים לקופת המועצה
 אגרה בשיעור שנקבע בתוספת.
 (ה) הוראת סעיף קטן (ד) לא תחול על —
 (1) המחזיק באר המספקת מים למשק חקלאי שלו בלבד;
 (2) תאגיד המחזיק במפעל מים המספק מים לחבריו בלבד ורק לצרכי משקי-
 הם החקלאיים.

חיבור למפעל
 מים

3. (א) חיבור רשת פרטית למפעל מים לא ייעשה אלא על ידי המנהל.
 (ב) בעל נכס הרוצה בחיבור רשתו הפרטית למפעל מים יגיש למנהל בקשה בכתב
 בצירוף מפה של אותה רשת.
 (ג) בעד חיבור לפי סעיף זה ישלם בעל הנכס לקופת המועצה —
 (1) אגרת חיבור בשיעור שנקבע בתוספת, וכן
 (2) הוצאות חיבור לפי חשבון שהגיש המנהל.

רשת פרטית

4. (א) לא יתקין אדם רשת פרטית, לא ישנה רשת פרטית קיימת, לא יסירנה ולא
 יטפל בה בדרך אחרת, פרט לצורך התיקונים הדחופים הדרושים להזרמת מים סדירה, אלא
 לפי היתר בכתב מאת המנהל.
 (ב) לא ישתמש בעל נכס להתקנת רשת פרטית, לתיקונה או לשינויה או להחלפתה,
 אלא באביזרים שמידותיהם וסוגיהם נקבעו על ידי המנהל.
 (ג) המנהל רשאי להורות על החלפת אביזרים. הורה המנהל כאמור, לא יחולו
 הוצאות ההחלפה על הצרכן אלא אם כן האביזר שיש להחליפו לא היה במצב תקין או מנע
 את פעולתו התקינה של מדיהמים.

אגרת הנחת
 צינור מים

5. בעל נכס — פרט לנכס שבו קיימת כבר רשת פרטית מחוברת למפעל מים — הגובל
 קטע רחוב שבו הניחה המועצה צינור מים, ישלם למועצה אגרת הנחת צינורות בשיעור
 שנקבע בתוספת.

רכישת מדי-מים
 והתקנתו

6. (א) לא יתקין אדם מדי-מים, לא יתקנו ולא יבצע בו שינוי אלא אם הוא מנהל.
 (ב) המנהל רשאי לדרוש בכתב מצרכן שירכוש מאת המועצה או באמצעותה מדי-
 מים עם אביזרים לשם התקנתם על ידי המנהל. הצרכן חייב למלא אחרי הדרישה האמורה
 תוך עשרים יום. לא מילא הצרכן אחר הדרישה תוך התקופה האמורה, רשאית המועצה
 לרכוש מדי-מים לשם התקנתו על-ידי המנהל ולגבות מהצרכן את תמורתם של מדי-המים
 והאביזרים בהתאם לחשבון.

(ג) בעד התקנת מדמים ישלם צרכן אגרה בשיעור שנקבע בתוספת.

(ד) לא דרש המנהל מצרכן לרכוש מדמים כאמור בסעיף קטן (ב), רשאי המנהל להתקין את מד-המים ולחייב את הצרכן בדמי שכירות חדשית בשיעור שנקבע בתוספת.

(ה) בעד בדיקת מדמים ישלם צרכן אגרה בשיעור שנקבע בתוספת. בעד תיקון מדמים ישלם צרכן אגרה חדשית בשיעור שנקבע בתוספת — אם מד-המים תוקן על ידי עובד המועצה, או את הוצאות התיקון — אם מד-המים לא תוקן על ידי עובד המועצה.

(ו) היה לצרכן יסוד לחשוש שמד-המים שבחזקתו אינו פועל כהלכה, רשאי הוא לדרוש מהמנהל שיבדוק את מד-המים ללא תשלום נוסף. נתגלה שמד-המים פעל כהלכה, ישלם הצרכן בעד הבדיקה אגרה כאמור בסעיף קטן (ה).

7. (א) בעד אספקת מים לנכס ישלם המחזיק בו לקופת המועצה אגרת מים בשיעור שנקבע בתוספת.

(ב) על אף האמור בסעיף קטן (א) תשולם אגרת מים בעד המים שהשתמשו בהם להשקאת גנים, לניקוי חצרות, או לכל שטח מסביב לבנין, על ידי בעל הנכס.

(ג) לא פעל מדמים כהלכה במשך תקופה מסויימת, רשאי המנהל לחייב את הצרכן בתשלום בעד כמות מים שיקבע אותה לגבי אותה תקופה לפי התצורות הממוצעת במשך ארבעת החדשים שקדמו לאותה תקופה ובמשך חדשיים שלאחריה או לפי אותה התקופה בשנה הקודמת.

8. (א) המנהל רשאי, באישור המועצה ושר הפנים, להתקשר עם צרכן בחוזה לאספקת מים ולקבוע בו תנאים.

(ב) היתה סתירה בין תנאי החוזה האמור ובין הוראות חוק עזר זה, יחולו תנאי החוזה.

9. המנהל רשאי, באישור המועצה, לחייב צרכן בעל של רשת פרטית להפקיד בקופת המועצה פקדון להבטחת תשלום אגרת המים בסכום שלא יעלה על התשלום בעד צריכת המים המשווערת של הצרכן במשך שני חדשים.

10. (א) אגרת מים תשולם מראש בראשון לכל חודש; אולם אם היתה אספקת המים לפי מדמים, תשולם האגרה תוך שבעה ימים לאחר קבלת דרישה לכך מאת המועצה.

(ב) בעד אספקת מים לצורך בניה ישולם, עם מתן הרשיון לאותה בניה על חשבון האגרה, סכום שייקבע בהסכם עם המנהל; אולם כל עוד לא התחילו בבניה רשאי גזבר המועצה להחזיר חלק מהסכום האמור שלא יעלה על 80% מהסכום ששולם כאמור, אם נתבקש לכך תוך שנתיים מיום מתן הרשיון.

(ג) התשלומים והאגרות שלא נקבע להם בסעיף זה מועד לתשלום יש לסלקם תוך ארבעה עשר יום מתאריך מסירת הדרישה לכך על ידי המועצה.

11. (א) הוראות סעיפים 7 ו-9 לא יחולו על אדם שהמועצה אישרה אותו כמחוסר אמצעים.

(ב) המועצה רשאית לפטור מוסד צדקה, בריאות, סעד, חינוך, דת, תרבות, אמנות או ספורט מתשלום לפי סעיף 7, כולו או מקצתו.

(ג) הוראת סעיף 9 לא תחול על מוסד שהמועצה אישרה אותו כמוסד צדקה, בריאות, סעד, חינוך, דת, תרבות, אמנות או ספורט.

12. (א) המנהל יתרה בצרכן —

- (1) שלא סילק במועד הקבוע את הסכומים שהוא חייב בהם לפי חוק עזר זה;
- (2) שהשתמש במים שברשותו שלא לצרכי בית או שלא לצורך שקבע המנהל;
- (3) שמתקני המים שברשותו אינם תקינים ומשום כך המים המסופקים לו מתבזבזים או עלולים להתבזבז גם בלי שימוש;
- (4) שזיהם או הניח לאחר לזהם את המים בכל דרך שהיא ובמיוחד על ידי אי-תיקון מיתקני המים שברשותו.

(ב) לא שעה הצרכן להתראה, רשאי המנהל, בתום שבעה ימים מיום מסירת ההתראה לידי הצרכן לפי סעיף קטן (א) (1) ו-(2) ובתום שלושה ימים מיום מסירת התראה לפי סעיף קטן (א) (3) ו-(4), לנתק את החיבור בין אותו חלק של הרשת הפרטית אשר בחזקתו של אותו צרכן ובין יתר חלקי הרשת הפרטית או מפעל המים.

(ג) חיבור שנותק לפי סעיף קטן (ב) לא יחודש אלא לאחר תשלום הסכומים המגיעים מהצרכן כאמור, או לאחר תיקון הדברים הטעונים תיקון, כדי למנוע פגיעה במים כאמור, הכל לפי הענין, ולאחר תשלום נוסף של אגרת חידוש החיבור בשיעור שנקבע בתוספת.

חידוש חיבור שנותק

13. (א) חיבור של רשת פרטית שנותק לפי סעיף 12 (ב) לא יחודש אלא לפי היתר בכתב מאת המנהל.

(ב) חיבור של רשת פרטית שחודש ללא היתר מאת המנהל כאמור בסעיף קטן (א), רואים אותו כמתחדש על ידי הצרכן כל עוד לא הוכח ההיפך.

הפסקת אספקת מים

14. (א) בשעת חירום, או במקרה של צורך דחוף בתיקונים במפעל המים או ברשת הפרטית, רשאי המנהל, במידת הצורך ובדחיפות הדרושה, לנתק, לעכב או להפסיק את אספקת המים, כולה או מקצתה.

(ב) השימוש בסמכויות לפי סעיף קטן (א) אינו פוטר צרכן מתשלום האגרות והתשלומים האחרים שהוא חייב בהם לפי חוק עזר זה.

(ג) חלפה הסיבה לניתוק, עיכוב או הפסקת אספקת מים כאמור בסעיף קטן (א), חייב המנהל לבצע מיד את חיבור הרשת הפרטית שנותק.

רשות כניסה

15. (א) המנהל רשאי להיכנס לכל נכס, בשעות שבין 8.00 ל-17.00 ובשעת חירום — בכל זמן סביר — על מנת —

(1) להתקין מדרמים, לתקנו, לבדוק, להוציא או להחליפו וכן לבדוק, לתקן, לשנות, לסלק, למדוד, או להניח מחדש צינור, ברז או שסתום וכיוצא באלה;

(2) לבדוק אם יש בזבז, שימוש לרעה או זיהום של מים, או לברר את כמות המים שסופקה לצרכן.

(ב) לא יעכב אדם ולא יפריע למנהל להשתמש בסמכויותיו לפי סעיף קטן (א).

שימוש במים

16. (א) לא ישתמש אדם במים ולא יניח לאחר להשתמש במים שברשותו אלא לצרכי בית או לצורך שקבע המנהל.

(ב) לא יבזבז אדם מים ולא ישתמש בהם לרעה ולא יניח לאחר לעשות כאמור.

(ג) לא ירחץ אדם במפעל מים ולא יכבס בו, לא יכניס לתוכו ולא ירשה להכניס לתוכו בעל חיים או חפץ, ולא יעשה בו כל מעשה העלול לגרום לזוהמה או הפרעה לאספקת מים.

(ד) לא ישתמש אדם במים לצרכי השקאה ולא יניח לאחר להשתמש במים שברשותו לצרכי השקאה אלא בשעות שייקבעו על ידי המנהל בהודעה שתפורסם בתחום המועצה.

(ה) לא יטפל אדם, למעט המנהל, במדמים ובמיתקנים המובילים את המים למדמים.

מכירת סים 17. לא ימכור אדם מים ולא יעביר אותם לרשות אדם אחר — פרט לאדם שנותקה, עוכבה או הופסקה לו אספקת מים לפי סעיף 12 (ב) אם לא סילק במועד הקבוע את הסכומים שהוא חייב לפי חוק עזר זה, או לפי סעיף 14 — אלא לפי היתר בכתב מאת המנהל.

שפירה בפני זיהום 18. לא יפתח אדם ולא יקיים בור שופכין, בור זבל, או מקום מזוהם אחר סמוך למפעל המים.

דרישת תיקונים 19. (א) ראש המועצה או אדם שהוסמך על ידיו (להלן — ראש המועצה) רשאי לחייב, בדרישה בכתב, כל צרכן או בעל של רשת פרטית או של חלק ממנה, תוך זמן שנקבע בדרישה, לתקן או לסלק כל מפגע העלול לפגוע באספקת מים סדירה.

(ב) צרכן או בעל של רשת פרטית או של חלק ממנה, שנמסרה לו דרישה כאמור, חייב למלא אחריה.

(ג) לא מילא הצרכן או הבעל של הרשת הפרטית או של חלק ממנה אחרי דרישת ראש המועצה כאמור בסעיף קטן (א), רשאית המועצה לבצע את העבודה במקומו ולגבות את הוצאות הביצוע מן הצרכן או הבעל של הרשת הפרטית או של חלק ממנה, הכל לפי הענין.

רשיון שרברב 20. (א) לא יתקין אדם אביזרים של רשת פרטית ולא יבצע בהם שינוי אלא אם ניתן לו רשיון שרברב.

(ב) בעל רשיון שרברב חייב להראותו למנהל, לבעל הנכס שבו הוא מבצע עבודות שרברבות או למחזיק בנכס כזה, בכל עת שיידרש לכך.

(ג) ראש המועצה רשאי לדרוש ממבקש רשיון שרברב להתייצב לבחינה או להמציא מסמך המוכיח את הכשרתו כשרברב.

(ד) תקפו של רשיון שרברב הוא עד ל־31 במרס של השנה שלאחר נתינתו.

(ה) בעד מתן רשיון שרברב תשולם לקופת המועצה אגרה בשיעור שנקבע בתוספת.

(ו) שרברב הרוצה בחידוש רשיונו חייב להגיש בקשה לכך חדשיים לפני תום תקפו של הרשיון.

מסירת הודעה 21. מסירת הודעה או דרישה לפי חוק עזר זה תהא כדין, אם נמסרה לידי האדם שאליו היא מכוונת, או נמסרה במקום מגוריו או במקום עסקו הרגילים או הידועים לאחרונה לידי אחד מבני משפחתו הבוגרים, או לידי כל אדם בוגר העובד או המועסק שם, או נשלחה בדואר במכתב רשום הערוך אל אותו אדם לפי מענו במקום מגוריו או במקום עסקו הרגילים או הידועים לאחרונה או הוצגה במקום בולט על הנכס הנדון בהודעה.

ענשים 22. העובר על הוראה מהוראות הסעיפים 2 (א), 3 (א), 4 (א) ו־6 (א), 13 (א), 15 (ב), 16, 17, 18, 19 ו־20 (א), דינו — קנס 500 לירות, ואם עבר על הוראות סעיף 19 (ב) והמועצה לא השתמשה בסמכויותיה לפי סעיף 19 (ג) והיתה העבירה נמשכת, דינו — קנס נוסף עשרים לירות בעד כל יום שבו נמשכת העבירה אחרי שנמסרה לו עליה הודעה בכתב מראש המועצה או אחרי הרשעתו בדין.

השם 23. לחוק עזר זה ייקרא „חוק עזר לאזור (אספקת מים), תשכ״א—1960”.

תוספת

שיעור האגרת
בלירות

1. אגרת רשיון להחזקת מפעל מים (סעיף 2 (ד)) לשנה — 250.—
2. אגרת חיבור רשת פרטית (סעיף 3 (ג)) —
לבית מלאכה, בית מסחר, בית עסק או בית חרושת — כשקוטר הצינור הוא:
עד 1" — 80.—
למעלה מ-1" — 150.—
לכל נכס אחר — כשקוטר הצינור הוא:
עד 1" — 40.—
למעלה מ-1" — 80.—
3. אגרת הנחת צינורות (סעיף 5) — למגרש ששטחו במטרים מרובעים —
עד 1000 — לכל מ"ר — 0.40
מעל 1000 — לכל מ"ר — 0.15
בתוספת לכל יחידת דיור:
בדירה עד 50 מ"ר שטח בניה — לכל מ"ר — 0.50
בדירה מעל 50 מ"ר בשטח בניה — לכל מ"ר — 0.75
4. אגרת התקנת מדמים (סעיף 6 (ג)) — 10.—
5. דמי שכירות מדמים (סעיף 6 (ד)) — לחודש — 0.70
6. אגרת בדיקת מדמים (סעיף 6 (ה)) — 5.—
7. אגרת תיקון מדמים (סעיף 6 (ה)) — לחודש לפי גודל מדמים —
3/4" — 0.30
1" — 0.45
1 1/4" — 0.55
2" — 0.70
8. אגרת מים (סעיף 7) — לחודש כשהותקן מדמים —
(1) לשימוש ביתי — עד 7 מ"ק — 0.85
ל-3 מ"ק נוספים על 7 מ"ק — לכל מ"ק — 0.13
לכל מ"ק נוסף על 10 מ"ק — 0.20
(2) למשקי עזר וחקלאות — במדידה נפרדת — בהגבלה של 8 מ"ק לחודש בחדשים אפריל-נובמבר — לכל 100 מ"ר או חלק מהם — לכל מ"ק — 0.06
לכל מ"ק נוסף על 8 מ"ק — 0.09

(3) לתעשייה, בית מלאכה או עסק —

1.20

עד 10 מ"ק

0.13

לכל מ"ק נוסף

0.20

(4) לבניה לכל מ"ק

8.—

9. אגרת חידוש חיבור (סעיף 12 (ג))

10.—

10. אגרת רשיון שרברב (סעיף 20 (ה)) — לשנה

נתאשר.

מאיר די-נור

ראש המועצה המקומית אזור

ה' בחשון תשכ"א (26 באוקטובר 1960)

(חמ 810504)

חיים משה שפירא

שר הפנים

פקודת המועצות המקומיות, 1941

פקודת הרשויות המקומיות (מס עסקים), 1945

חוק עזר לאל-טייבה בדבר מס עסקים

בתוקף סמכותה לפי סעיף 9 לפקודת המועצות המקומיות, 1941¹, וסעיף 3 לפקודת הרשויות המקומיות (מס עסקים), 1945², מתקינה המועצה המקומית אל-טייבה חוק עזר זה:

1. במקום התוספת לחוק עזר לאל-טייבה (מס עסקים מקומי), תשי"ז—1956³ (להלן — חוק העזר העיקרי), תבוא תוספת זו:

„תוספת

שיעורי המס לשנה

המס בלירות	תיאור המלאכה או העסק	המס בלירות	תיאור המלאכה או העסק
50	חברה לייצור מחצלות	20	אטליו
50	חברות ביטוח	50	בור לכיבוי סיד — מכירה
	חייט —	70	בית בד
15	לפי אפנה ערבית	50	בית חרושת לבלוקים
25	לפי אפנה אירופית	40	בית קפה
35	חנות אשר לא פורטה בתוספת	20	בנאי
20	חנות כל-בו	200	בנקים, חברות ואגודות הדדיות
30	חנות לבגדים	5	גידול בעלי חיים — סוס או גמל — לכל ראש
30	חנות למכירת מחצלות	0.75	עז לבנה לכל ראש
		0.60	עז שחורה לכל ראש

¹ ע"ר 1941, תוס' 1 מס' 1154, עמ' 119.

² ע"ר 1945, תוס' 1 מס' 1490, עמ' 115.

³ ק"ת 847, תשי"ז, עמ' 272.

המס בלירות	תיאור המלאכה או העסק	המס בלירות	תיאור המלאכה או העסק
10	מסחר בבגדים ישנים	30	חנוות למכשירי רדיו וצרכי חשמל
35	מסחר בגרעינים ודברי חקלאות	25	חנוות למכירת ספרים
15	מסעדה	20	סחנת קמח
20	מספרה	15	טייח
10	משתלות עצי פרי		טרקטור —
50	נגריה מיכנית	35	עד 25 כ"ס
15	נגר ללא מכונות	45	למעלה מ-25 כ"ס
20	סוחר בהמות	0.75	כבשים — לכל ראש
15	סוחר חמרי בניה	50	מאפיה אירופית
	סוחר ירקות —	35	מאפיית פיתות
25	בסיטונות	10	מגהצה ומכבסה
20	בקמעונות	15	מדגרת ביצים
15	סוחר עופות	50	מהנדס או מודד
10	סוכן למכירת עתונים	20	מוכר דגים
25	סוחר ממתקים	40	מוכר דלק ושמן
10	סייד		מונית —
25	סנדלר	40	בנוזין
5	עגלה עם סוס	50	דיוול
5	פחח	15	מחלק קרח
3	פרה	150	מחצבה
60	קבלן בנין	25	מכונית סנדר
100	קולנוע	40	מכונית משא —
25	קיוסק לגזוז	50	בנוזין
15	רוכל בגדים		דיוול
10	רוכל ירקות	30	מכולת —
50	רופא	20	שמוכרים בה מעדנים
10	תופרת	100	שאיין מוכרים בה מעדנים
"25	תחנת מכוניות משא	5	מכתש
		30	מנזעים למילוי בטריות
			מסגריה

2. תחילתו של חוק עזר זה היא ביום ד' בניסן תש"ך (1 באפריל 1960).

3. הוראות סעיף 3 לחוק העזר העיקרי לא יחולו על תשלום המס לשנת 1960/61 והוא ישולם תוך שלושים יום מיום פרסום חוק עזר זה ברשומות, אולם כל סכום ששולם על פי חוק העזר העיקרי בעד שנת 1960/61, ייחשב כאילו שולם על חשבון המס לפי חוק עזר זה.

4. לחוק עזר זה ייקרא „חוק עזר לאל-טייבה (מס עסקים מקומי) (תיקון), תשכ"א—1960".

עבדול לטיף סאלח גבארה
ראש המועצה המקומית אל-טייבה

נתאשר.

ג' בחשון תשכ"א (24 באוקטובר 1960)
(המ 81071)

חיים משה שפירא
שר הפנים

פקודת המועצות המקומיות, 1941

פקודת הרשויות המקומיות (מס עסקים), 1945

חוק עזר לג'לג'וליה בדבר מס עסקים

בתוקף סמכותה לפי סעיף 9 לפקודת המועצות המקומיות, 1941¹, וסעיף 3 לפקודת הרשויות המקומיות (מס עסקים), 1945², מתקינה המועצה המקומית ג'לג'וליה חוק עזר זה:

1. במקום התוספת לחוק עזר לג'לג'וליה (מס עסקים מקומי), תשי"ח—1957³ (להלן — חוק העזר העיקרי), תבוא תוספת זו:

„תוספת

שיעורי המס לשנה

המס בלירות	תיאור המלאכה או העסק	המס בלירות	תיאור המלאכה או העסק
20	מאפיה או תנור	10	בגדים משומשים — מכירה
10	מסעדה או מזנון	30	בית קפה
5	מגהצה או מכבסה	7	בנאי
20	מונית	10	גוזז — מכירה
5	מרכיב ומתקן פרטות		גידול בקר —
6	נגר	10	לכל פרה הולנדית
	נעלים —	4	לכל פרה אחרת
10	מכירה		גידול צאן —
5	תיקון	2	לכל ראש
			הובלה —
10	נפח	30	מכוניות משא — לכל מכונית
30	נפט — מכירה	4	לכל סוס, פרדה או גמל
10	סוללות חשמליות — מכירה ומילוי	2	לכל חמור
5	סיד — מכירה	5	חלב — איסוף
7	פחח		חנות מכולת — לכל 100 צרכנים רשומים או
7	ספר	6	חלק מהם
30	קצב או אטלז	2	טייה
10	רופא שיניים	50	טרקטור
15	רופא אחר	3	ירקות ופירות — מכירה בקמעונות

2. תחילתו של חוק עזר זה היא ביום ד' בניסן תש"ך (1 באפריל 1960).

3. הוראות סעיף 3 לחוק העזר העיקרי לא יחולו על תשלום המס לשנת 1960/61 והוא ישולם תוך שלושים יום מיום פרסום חוק עזר זה ברשומות, אולם כל סכום ששולם על פי חוק העזר העיקרי בעד שנת 1960/61 ייחשב כאילו שולם על חשבון המס לפי חוק עזר זה.

4. לחוק עזר זה ייקרא „חוק עזר לג'לג'וליה (מס עסקים מקומי) (תיקון), תשכ"א—1960”.

יוסף ראבי

נתאשר.

ראש המועצה המקומית ג'לג'וליה

כ"ד בחשון תשכ"א (14 בנובמבר 1960)
(חמ 81751)

חיים משה שפירא

שר הפנים

¹ ע"ר 1941, תוס' 1 מס' 1154, עמ' 110.
² ע"ר 1945, תוס' 1 מס' 1436, עמ' 115.
³ ק"ת 744, תשי"ח, עמ' 151.

פקודת המועצות המקומיות, 1941

פקודת הרשויות המקומיות (מס עסקים), 1945

חוק עזר לגן-רורו בדבר מס עסקים

בתוקף סמכותה לפי סעיף 9 לפקודת המועצות המקומיות, 1941¹, וסעיף 3 לפקודת הרשויות המקומיות (מס עסקים), 1945², מתקינה המועצה האזורית גן-רורו חוק עזר זה:

1. במקום התוספת לחוק עזר לגן-רורו (מס עסקים מקומי), תשי"ח—1958³ (להלן — חוק העזר העיקרי), תבוא תוספת זו:

החלפת התוספת

„תוספת

שיעורי המס לשנה

המס בלירות	תיאור המלאכה או העסק	המס בלירות	תיאור המלאכה או העסק
300	חברה לאספקת חשמל	—	אגודה צרכנית שיתופית המעסיקה עובדים —
300	חברה לאספקת מים	20	עד 3
200	מכירת דלק או אספקתו בתחום המועצה	50	למעלה מ-3
300	מפעל לכריית זיפויף	500	אוטובוסים — שירות עירוני או בינעירוני
300	מפעל לכריית כורכר	0.002	המקיים תחנה בתחום המועצה
—	קבלן שהיקף עבודתו בלירות לשנה הוא —	300	בית אריזה — לכל חיבה,
50	עד 10,000	20	בית חרושת לקמח דגים
100	למעלה מ-10,000 עד 20,000	24	בית מלאכה לסנדלרות, נגרות, מסגרות
200	למעלה מ-20,000 עד 50,000	36	בית מלאכה אחר, ממונע על ידי חשמל —
500	למעלה מ-50,000 עד 100,000	24	שאינו מעסיק עובדים
1000	למעלה מ-100,000	24	המעסיק עובדים
			הובלת משאות במכונית — לכל מכונית

2. תחילתו של חוק עזר זה היא ביום ד' בניסן תש"ך (1 באפריל 1960).

תחילה

3. הוראות סעיף 3 לחוק העזר העיקרי לא יחולו על תשלום המס לשנת 1960/61 והוא ישולם תוך שלושים יום מיום פרסום חוק עזר זה ברשומות, אולם כל סכום ששולם על פי חוק העזר העיקרי בעד שנת 1960/61, ייחשב כאילו שולם על חשבון המס לפי חוק עזר זה.

הוראות מעבר

4. לחוק עזר זה ייקרא „חוק עזר לגן-רורו (מס עסקים מקומי) (תיקון), תשכ"א—1960“.

השם

חנוך לב-כוכב

נתאשר.

ראש המועצה האזורית גן-רורו

ט"ו באלול תש"ך (7 באוקטובר 1960)

(המ' 81700)

חיים משה שפירא

שר הפנים

¹ ע"ר 1941, חוס' 1 מס' 1154, עמ' 119.

² ע"ר 1945, חוס' 1 מס' 1436, עמ' 115.

³ ק"ח 781, תשי"ח, עמ' 985; ק"ח 928, תשי"ט, עמ' 1738.

פקודת המועצות המקומיות, 1941 פקודת הרשויות המקומיות (מס עסקים), 1945

חוק עזר להריי-הודה בדבר מס עסקים

בתוקף סמכותה לפי סעיף 9 לפקודת המועצות המקומיות, 1941¹, וסעיף 3 לפקודת הרשויות המקומיות (מס עסקים), 1945², מתקינה המועצה האזורית הריי-הודה חוק עזר זה:

הנדרות

1. בחוק עזר זה —

„המועצה” — המועצה האזורית הריי-הודה;

„עסק” — עסק או מלאכה מן הסוגים המפורטים בתוספת;

„מס” — מס עסקים מקומי המוטל על פי חוק עזר זה;

„ראש המועצה” — לרבות פקיד המועצה שראש המועצה העביר אליו את סמכויותיו לפי

חוק עזר זה, כולו או מקצתו;

„שנה” — שנת כספים.

הסלת מס

2. (א) כל עוסק ישלם למועצה מס לכל שנה שבה עסק, או לכל חלק ממנה, בשיעור שנקבע בתוספת, אולם אם התחיל לעסוק אחרי 30 בספטמבר, או אם חדל לעסוק והודיע על כך למועצה לפני 1 באוקטובר, ישלם אותה שנה מחצית המס בלבד.

(ב) העוסק באותו עסק במקומות שונים, ישלם מס בעד עסקו שבכל מקום ומקום.

(ג) העוסק בעסקים שונים באותו מקום, ישלם מס בעד עסק אחד בלבד, והוא העסק ששיעור המס בעדו הוא הגבוה ביותר.

(ד) התחיל עוסק, לאחר ששילם את המס, לעסוק באותו מקום בעסק חדש ששיעור המס בעדו עולה על שיעור המס בעד העסק הקודם, ישלם את ההפרש תוך שלושים יום מיום שהתחיל לעסוק בעסק החדש.

תשלום המס

3. (א) המס ישולם בשני שיעורים שווים: האחד ב־1 באפריל והשני ב־1 באוקטובר של השנה שבעדה מגיע המס.

(ב) עוסק שהתחיל לעסוק אחרי 1 באפריל, אולם לפני 1 באוקטובר, ישלם את השיעור הראשון תוך חודש ימים מהיום שבו התחיל לעסוק, ואת השיעור השני ב־1 באוקטובר או תוך ארבעה חדשים מהיום שבו התחיל לעסוק, הכל לפי התאריך המאוחר יותר.

(ג) עוסק שהתחיל לעסוק אחרי 30 בספטמבר, ישלם את מחצית המס בבת אחת תוך חודש ימים מהיום שבו התחיל לעסוק.

סמכויות ראש המועצה

4. (א) ראש המועצה רשאי לדרוש בכתב —

(1) מכל אדם, שלדעת ראש המועצה, הוא עוסק, שימסור לו תוך הזמן הנקוב

באותו כתב, כל ידיעה הדרושה, לדעתו, לביצוע הוראות חוק עזר זה;

(2) ממי שטוען ששילם את המס, שימציא לו תוך הזמן האמור כל קבלה שבידו על תשלום המס.

(ב) ראש המועצה רשאי להיכנס בכל זמן סביר לכל מקום שבתחום המועצה

כדי לברר אם עוסקים בו.

ענשים

5. אדם שעשה אחת מאלה —

(1) לא מילא אחרי דרישת ראש המועצה לפי סעיף 4 (א) תוך הזמן

הנקוב בה;

¹ ע"ר 1941, תוס' 1 מס' 1154, עמ' 119.

² ע"ר 1945, תוס' 1 מס' 1436, עמ' 115.

(2) הפריע לראש המועצה או מנע אותו מהשתמש בסמכויותיו לפי סעיף 4 (ב).

דינן — קנס עשרים לירות, ובמקרה של עבירה נמשכת, קנס נוסף שתי לירות בעד כל יום שבו נמשכת העבירה אחרי שנמסרה לו עליה הודעה בכתב מאת ראש המועצה או אחרי הרשעתו בדיון.

6. הוראות חוק עזר זה לא יחולו על עסק המתנהל על ידי המועצה.
7. תחילתו של חוק עזר זה היא ביום ד' בניסן תש"ך (1 באפריל 1960).
8. על אף האמור בסעיף 3 ישולם המס לשנת 1960/61 תוך חודש ימים מיום פרסום חוק עזר זה ברשומות.
9. חוק עזר להריייהודה (מס עסקים מקומי), תש"ך—1959³ — בטל.
10. לחוק עזר זה ייקרא „חוק עזר להריייהודה (מס עסקים מקומי), תשכ"א—1960".

תוספת

שיעורי המס לשנה

המס בלירות	תיאור המלאכה או העסק	המס בלירות	תיאור המלאכה או העסק
10	מחלק נפט בעגלה	50	בית מלאכה לבלוקים ממלט
20	מתווך להעברת קרקעות פנסיון —	150	בית חרושת ללבנים או רעפים
50	עד 20 מיטות	300	בית חרושת לשיש ולחמרי בנין
100	למעלה מ-20 עד 100 מיטות	50	בית חרושת לשימורים
150	למעלה מ-100 מיטות	20	בית מלאכה —
25	צרכניה, מכולת, מזנון, קיוסק, חנות ירקות קבלן — חברה, מוסד שיתופי, קואופרטיב או יחיד לביצוע עבודות בנין, קידוח נפט, חפירה, ביוב, קידוח, הכשרת קרקע, הנחת קווי מים וכל עבודה אחרת, כשהיקף השנתי של העבודה בלירות הוא —	70	שאינו משתמש בכוח מיכני — המעסיק עובדים —
25	מ-1,000 עד 5,000	5	עד 5
100	למעלה מ-5,000 עד 10,000	120	למעלה מ-5
200	למעלה מ-10,000 עד 20,000	70	בית בד המעסיק עובדים שכירים —
500	למעלה מ-20,000 עד 50,000	100	עד 3
750	למעלה מ-50,000 עד 100,000	150	4 עד 5
1500	למעלה מ-100,000		6 ומעלה
	ספק שטיפק סחורות כשהיקף השנתי של האספקה בלירות הוא —		בית קפה —
40	מ-5,000 עד 10,000	15	ללא רשיון למכירת משקאות משכרים
80	למעלה מ-10,000 עד 20,000	30	עם רשיון למכירת משקאות משכרים
200	למעלה מ-20,000 עד 50,000	30	בית חרושת למוצרי נייר
300	למעלה מ-50,000 עד 100,000	100	בריכת שחיה
500	למעלה מ-100,000 עד 250,000	300	חברה לאספקת מים
750	למעלה מ-250,000	400	חברת חשמל
20	רופא, רופא שיניים, עורך דין, מהנדס שירות אוטובוסים בין-עירוני המקיים תחנות בתחום המועצה	60	יקב
600	חום המועצה	75	כבשן
250	שירות אוטובוסים עירוני המקיים תחנות בתחום המועצה	50	מאפיה
100	שירות להולכת נוסעים	100	מוסך
100	שירות להובלת משאות		מחצבה שתפוקתה היומית במטרים מעוקבים —

יעקב הוכמן

ראש המועצה האזורית הריייהודה

חיים משה שפירא

שר הפנים

נתאשר.

י"ד בחשוון תשכ"א (4 בנובמבר 1960)
(חמ 82121)

³ ק"ת 965, תש"ר, עמ' 337.

פקודת המועצות המקומיות, 1941

חוק עזר לכפר-גנים בדבר אגרת תעודת אישור

בתוקף סמכותה לפי סעיף 9 לפקודת המועצות המקומיות, 1941¹, מתקינה המועצה המקומית כפר-גנים חוק עזר זה:

1. בסעיף 2 לחוק עזר לכפר-גנים (אגרת תעודת אישור), תשי"ב—1951², במקום "לירה אחת" יבוא "שתי לירות".

2. לחוק עזר זה ייקרא "חוק עזר לכפר-גנים (אגרת תעודת אישור) (תיקון), תשכ"א—1960".

נתאשר.

יוסף פלדמן

ראש המועצה המקומית כפר-גנים

ג' בכסלו תשכ"א (22 בנובמבר 1960)
(המ' 88454)

חיים משה שפירא

שר הפנים

¹ ע"ר 1041, תוס' 1 מס' 1154, עמ' 119.

² ק"ח 217, תשי"ב, עמ' 164; ק"ח 317, תשי"ג, עמ' 333.

פקודת המועצות המקומיות, 1941

חוק הרשויות המקומיות (היטל סעד ונופש), תשי"ט—1959

חוק עזר לכפר-יונה בדבר היטל סעד ונופש

בתוקף סמכותה לפי סעיף 9 לפקודת המועצות המקומיות, 1941¹, וחוק הרשויות המקומיות (היטל סעד ונופש), תשי"ט—1959², מתקינה המועצה המקומית כפר-יונה חוק עזר זה:

1. בחוק עזר זה —

"היטל" — היטל סעד ונופש;

"מוסד" — מלון, בית אירוח, פנסיון, בית לינה וכיוצא באלה, בית הבראה, בית החלמה וכיוצא באלה, מסעדה, בית קפה, בר, מזנון, קנטינה וכיוצא באלה, לרבות מועדון לילה, מועדון קלפים, אולם משחקים וכיוצא באלה, אך למעט מועדון שאינו מתנהל לשם השגת רווחים;

"המועצה" — המועצה המקומית כפר-יונה;

"מפקח" — מי שמונה על ידי ראש המועצה להיות מפקח לענין חוק עזר זה;

"ראש המועצה" — לרבות מי שראש המועצה העביר אליו את סמכויותיו לפי חוק עזר זה, כולן או מקצתן;

"שירות" —

(1) אכסון וכן אוכל ושתייה לצריכה במקום נתינתם;

(2) במוסד שגובים בו דמי כניסה לשם קבלת אוכל ושתייה כאמור — גם

רשות הכניסה למוסד;

(3) רשות השימוש בציודו או במיתקניו של המוסד שאינם ציוד או מיתקן

של ספורט.

¹ ע"ר 1041, תוס' 1 מס' 1154, עמ' 119.

² ס"ח 291, תשי"ט, עמ' 215.

2. בעל מוסד יגבה ממקבלי שירותיו היטל בשיעורים הנקובים בתוספת הראשונה.

3. (א) בעל מוסד יציג בו, במקום ניכר לעין —

(1) העתק מהתוספת הראשונה מודפס באותיות ברורות ;

(2) הודעה בנוסח שבתוספת השניה.

(ב) ראש המועצה רשאי לספק לכל מוסד טפסים של התוספת הראשונה והשניה, ומשטיפקם כאמור, לא ישתמש בעל המוסד אלא בטפסים אלה.

4. (א) בעל מוסד המגיש למקבלי שירותיו חשבונות בכתב, יציין בכל חשבון את סכום ההיטל המגיע בקשר לאותו חשבון.

(ב) ראש המועצה רשאי לקבוע את צורת החשבון שיוגש על ידי בעל מוסד למקבלי שירותיו, ומשנקבעה — לא יוגש חשבון אלא בצורה שנקבעה.

5. (א) ראש המועצה רשאי לחייב בעל מוסד, בהודעה בכתב —

(1) להגיש למקבלי שירותיו חשבונות בכתב ;

(2) לנהל ספרי חשבונות לרישום יומי של כל תשלום ממקבלי שירותיו ;

(3) לנהל, אם הוא בעל מלון, פנקס לרישום מקבלי שירותיו.

(ב) משניתנה הודעה כאמור בסעיף קטן (א), חייב בעל המוסד למלא אחריה.

6. ערר לפי סעיף 14 לחוק יוגש לעדת הערר בכתב בהתאם לתקנות הרשויות המקומיות (היטל סעד ונופש) (סדרי הדיון בפני ועדת ערר), תש"ך—1960³, לא יאוחר מהיום הארבעה עשר לאחר שנמסרה לעורר הודעה על אומדן ועדת השומה או על תביעת המועצה לתשלום ההיטל או על קביעת הדרגה למוסד, או על שינויה, הכל לפי הענין.

7. (א) מפקח רשאי, בכל עת, להיכנס לכל מוסד על מנת לבדוק ולבקר כל חשבון, קבלה, פנקס או ספר חשבונות הנמצאים ברשות בעל המוסד או אדם שבפיקוחו, בהשגחתו או בהנהלתו מתנהל המוסד או קופאי או מלצר העובד במוסד, או מקבל שירות במוסד, וכן לעשות כל מעשה אחר הדרוש לו כדי לברר אם קיימו הוראות חוק עזר זה או כדי לאפשר את ביצועו.

(ב) בעל מוסד וכן אדם שבפיקוחו, בהשגחתו או בהנהלתו מתנהל מוסד, וכן קופאי או מלצר העובד במוסד, ימסור למפקח, לפי דרישתו, כל חשבון, קבלה, פנקס, ספר חשבונות או מסמך אחר שברשותו, או כל ידיעה הדרושה כדי לברר אם קיימו הוראות חוק עזר זה או כדי לאפשר את ביצועו ; כן חייב מקבל שירות למסור למפקח כל חשבון או קבלה שקיבל מבעל מוסד, וכן כל ידיעה הדרושה כאמור.

8. מי שעשה אחת מאלה :

(1) עבר על הוראה מהוראות חוק עזר זה ;

(2) ערך חשבון כוזב או בלתי נכון למקבל שירותיו ;

(3) מסר למפקח ידיעות או מסמכים כוזבים או בלתי נכונים ;

(4) הפריע למפקח או מנע בעדו מלהשתמש בסמכויותיו לפי חוק עזר זה,

דינו — קנס 500 לירות.

9. חוק עזר לכפר-יונה (היטל לצרכי סעד), תשי"א—1951⁴ — בטל.

10. לחוק עזר זה ייקרא „חוק עזר לכפר-יונה (היטל סעד ונופש), תשכ"א—1960“.

³ ק"ח 974, תש"ד, עמ' 508.

⁴ ק"ח 150, תשי"א, עמ' 780.

תוספת ראשונה

(סעיף 2)

שיעורי ההיטל

- (1) במוסד שדרגתו 1 — פטור.
- (2) במוסד ששיקר עסקו הוא מכירת משקאות קלים — פטור.
- (3) במוסד שדרגתו 2 ומעלה — 5% מהתמורה המשתלמת בעד כל שירות.

תוספת שניה

(סעיף 3)

הודעה

היטל סעד ונופש

בהתאם לחוק הרשויות המקומיות (היטל סעד ונופש), תשי"ט—1959, מקבל שירות במוסד חייב לשלם לבעל המוסד בשעת החשלו של תמורת השירות, סכום השווה להיטל שבעל המוסד חייב עקב השירות, לפי חוק עזר לכפריונה (היטל סעד ונופש), תשכ"א—1960, והוא על אף האמור בכל חוק הדרן בפיקוח על המחירים.

שלום יצחק

נתאשר.

ראש המועצה המקומית כפריונה

כ' בתשרי תשכ"א (11 באוקטובר 1960)
(חמ 83420)

חיים משה שפירא

שר הפנים

פקודת המועצות המקומיות, 1941

פקודת התעבורה

חוק עזר למעיליא בדבר רשיונות לאופניים

בתוקף סמכותה לפי סעיף 9 לפקודת המועצות המקומיות, 1941, וסעיף 25 (1) (ד) לפקודת התעבורה², מתקינה המועצה המקומית מעיליא חוק עזר זה:

הגדרות

1. בחוק עזר זה —

„אופניים” — אופניים או תלת-אופנים, שאינם מונעים בכוח מיכני;

„המועצה” — המועצה המקומית מעיליא;

„ראש המועצה” — לרבות אדם שראש המועצה העביר אליו את סמכויותיו לפי חוק עזר זה,

כולן או מקצתן;

„בוחר” — בוחן שנתמנה על ידי המועצה לבדיקת אופניים;

„תושב” — אדם שמקום מגוריו בתחום המועצה.

רשיון לאופניים

2. (א) לא ירכב אדם על אופניים בתחום המועצה, אלא אם יש לו עליהם רשיון בר-

תוקף מאת ראש המועצה או מאת רשות מקומית אחרת, ומאחורי מושבם קבועה בצורה

הנראית לעין לוחית-מספר שהוצאה על ידי ראש המועצה או על ידי רשות מקומית אחרת.

(ב) העובר על הוראות סעיף קטן (א), דינו — קנס 50 לירות.

¹ ע"ר 1941, חוס' 1 מס' 1154, עמ' 119.

² חוקי א"י, כרך ב', פרק כ"ח, עמ' 1271.

3. (א) תושב הרוצה ברשיון על אופניו יגיש בקשה לראש המועצה, והוא רשאי ליתן את הרשיון, בהתחשב עם הוראות סעיף קטן (ב), או לסרב לתתו.
(ב) לא יינתן רשיון, אלא לאחר שהמבקש המציא תעודה מאת הבוחן המאשרת שהאופניים שעליהם מבוקש הרשיון נבדקו על ידי ונמצאו ראויים לשימוש והם מצוידים בפנס אור קדמי, ברפלקטור — אדום על גבי לבן — על הכנף האחורית, בפעמון ובמעצורים תקינים.

(ג) התעודה האמורה בסעיף קטן (ב) תינתן חינם.

(ד) תקפו של הרשיון הוא עד 31 בדצמבר של השנה שבה ניתן.

(ה) בעד כל רשיון תשולם למועצה אגרה של שתי לירות, אולם אם הרשיון ניתן אחרי 30 ביוני, תשולם בעדו מחצית האגרה בלבד.

4. (א) ראש המועצה יתן לכל בעל רשיון לוחית מספר והוא יחליף כל לוחית מספר מטושטשת או פגומה בלוחית מספר חדשה.

(ב) בעד כל לוחית מספר תשולם למועצה אגרה של 25 אגורות.

5. לחוק עזר זה ייקרא „חוק עזר למעיליא (רשיונות לאופניים), תשכ״א—1960“.

השם

אליאס יוסף גבריס

כ״ד בחשוון תשכ״א (14 בנובמבר 1960)
(חמ 84061)

אני מסכים

יצחק בן-אהרן

שר התחבורה

חיים משה שפירא

שר הפנים

פקודת המועצות המקומיות, 1941

פקודת התעבורה

חוק עזר למפעלות אפק בדבר רשיונות לאופניים

בתוקף סמכותה לפי סעיף 9 לפקודת המועצות המקומיות, 1941, וסעיף 25 (1) (ד) לפקודת התעבורה², מתקינה המועצה האזורית מפעלות אפק חוק עזר זה:

תיקון סעיף 2

1. בסעיף 2 לחוק עזר למפעלות אפק (רשיונות לאופניים), תשי״ז—1957³ (להלן — חוק העזר העיקרי), בסעיף קטן (ב), במקום „חמש לירות“ יבוא „עשרים וחמש לירות“.

תיקון סעיף 3

2. בסעיף 3 לחוק העזר העיקרי, בסעיף קטן (ה), במקום „1.500 לירות“ יבוא „1.75 לירות“.

תיקון סעיף 4

3. בסעיף 4 לחוק העזר העיקרי, בסעיף קטן (ב), במקום „250 פרוטה“ יבוא „25 אגורות“.

השם

4. לחוק עזר זה ייקרא „חוק עזר למפעלות אפק (רשיונות לאופניים) (תיקון), תשכ״א—1960“.

יצחק בנדר

נתאשר

ראש המועצה האזורית מפעלות אפק
כ״ד בחשוון תשכ״א (14 בנובמבר 1960)
(חמ 84022)

אני מסכים

יצחק בן-אהרן

שר התחבורה

חיים משה שפירא

שר הפנים

¹ ע״ר 1941, חוס׳ 1 מס׳ 1154, עמ׳ 119.

² חוקי א״י, כרך ב׳, פרק כ״ח, עמ׳ 1271.

³ ק״ת 674, תשי״ז, עמ׳ 827.

פקודת המועצות המקומיות, 1941

פקודת הרשויות המקומיות (מס עסקים), 1945

חוק עזר למרום-הגליל בדבר מס עסקים

בתוקף סמכותה לפי סעיף 9 לפקודת המועצות המקומיות, 1941¹, וסעיף 3 לפקודת הרשויות המקומיות (מס עסקים), 1945², מתקינה המועצה האזורית מרום-הגליל חוק עזר זה:

הגדרות

1. בחוק עזר זה —

„המועצה” — המועצה האזורית מרום-הגליל;

„מס” — מס עסקים מקומי המוטל על פי חוק עזר זה;

„עוסק” — כל העוסק בעסק בתחום המועצה;

„עסק” — עסק או מלאכה מן הסוגים המפורטים בתוספת;

„ראש המועצה” — לרבות פקיד המועצה שראש המועצה העביר אליו בכתב את סמכויותיו

לפי חוק עזר זה, כולן או מקצתן;

„שנה” — שנת הכספים.

הטלת מס

2. (א) כל עוסק ישלם למועצה מס לכל שנה שבה עסק, או לכל חלק ממנה, בשיעור הקבוע בתוספת. אולם אם התחיל לעסוק אחרי 30 בספטמבר או חדל לעסוק לפני 1 באוקטובר והודיע על כך למועצה לפני אותו תאריך, ישלם אותה שנה מחצית המס בלבד.

(ב) העוסק באותו עסק במקומות שונים, ישלם מס בעד עסקו שבכל מקום ומקום.

(ג) העוסק בעסקים שונים באותו מקום, ישלם מס בעד עסק אחד בלבד, והוא העסק ששיעור המס בעדו הוא הגבוה ביותר.

(ד) התחיל עוסק, לאחר ששילם את המס, לעסוק באותו מקום בעסק חדש ששיעור המס בעדו עולה על שיעור המס בעד העסק הקודם, ישלם את ההפרש תוך שלושים יום מיום שהתחיל לעסוק בעסק החדש.

תשלום המס

3. (א) המס ישולם בשני שיעורים שווים: האחד ב־1 באפריל, והשני ב־1 באוקטובר של השנה שבעדה מגיע המס.

(ב) עוסק שהתחיל לעסוק אחרי 1 באפריל, אולם לפני 1 באוקטובר, ישלם את השיעור הראשון תוך חודש ימים מהיום שבו התחיל לעסוק, ואת השיעור השני ב־1 באוקטובר או תוך ארבעה חודשים מהיום שבו התחיל לעסוק, הכל לפי התאריך המאוחר יותר.

(ג) עוסק שהתחיל לעסוק אחרי 30 בספטמבר, ישלם את מחצית המס בבת אחת תוך חודש ימים מהיום שבו התחיל לעסוק.

סמכויות

ראש המועצה

4. (א) ראש המועצה רשאי לדרוש בכתב —

(1) מכל אדם שהוא — לדעת ראש המועצה — עוסק, או שהוא העסיק קבלן,

או קבלן משנה, שימסור לו, תוך הזמן הנקוב באותו כתב, כל ידיעה הדרושה, לדעתו, לביצוע הוראות חוק עזר זה;

(2) ממי שטוען ששילם את המס, שימציא לו תוך הזמן האמור כל קבלה שבידו על תשלום המס.

(ב) ראש המועצה רשאי להיכנס, בכל זמן סביר, לכל מקום שבתחום המועצה כדי

לברר אם עוסקים בו.

¹ ע"ר 1941, תוס' 1 מס' 1154, עמ' 119.
² ע"ר 1945, תוס' 1 מס' 1430, עמ' 115.

(1) לא מילא אחרי דרישת ראש המועצה לפי סעיף 4 (א) תוך הזמן הנקוב

בה;

(2) הפריע לראש המועצה או מנע בעדו מהשתמש בסמכויותיו לפי סעיף

4 (ב).

דינו — קנס חמישים לירות, ובמקרה של עבירה נמשכת, קנס נוסף שתי לירות בעד כל יום שבו נמשכת העבירה אחרי שנמסרה לו הודעה בכתב מאת ראש המועצה או אחרי הרשעתו בדיון.

6. הוראות חוק עזר זה לא יחולו על עסק המתנהל על ידי המועצה.

פטור

7. תחילתו של חוק עזר זה היא ביום ד' בניסן תש"ד (1 באפריל 1960).

תחילה

8. חוק עזר למרום-הגליל (מס עסקים מקומי), תשי"ט—1959³ — בטל.

ביטול

9. הוראות סעיף 3 לא יחולו על תשלום המס לשנת 1960/61 והוא ישולם תוך שלושים יום מיום פרסום חוק עזר זה ברשומות.

הוראות מעבר

10. לחוק עזר זה ייקרא „חוק עזר למרום-הגליל (מס עסקים מקומי), תשכ"א—1960“.

השם

תוספת

שיעורי המס לשנה

המס בלירות	תיאור המלאכה או העסק	המס בלירות	תיאור המלאכה או העסק
300	אולם המשמש להופעות אמנותיות או לקולנוע	250	מאפיה המספקת לחם לישובי האזור
50	נגריה	70	חנות, צרכניה, או סניף של צרכניה
0.10	מתחבה לכל מ"ק תפוקה	100	מסעדה
	קבלן או קבלן משנה — התאגדות, מוסד, חברה, אגודה שיתופית, שותפות או יחיד — בין לפי חוזה ובין באופן אחר — לבניה, לעבודות קיר, דוח, לעבודות עפר, סיד, טיוח, הקמת שלדי בנין, צבעות, אינסטלציה סניטרית או חשמלית, ריצוף, נגרות, עבודות ציבוריות, עבודות חריש, הכשרת קרקע והנחת קווי מים שהיקפם לשנה בלירות —	25	קיוסק
100	עד 10,000	500	חברה לשיווק תוצרת חקלאית לרבות טבק
200	למעלה מ-10,000 עד 20,000	100	סוחר הקונה יכול חקלאי או סוחר בהמות
400	למעלה מ-20,000 עד 40,000	800	חברה לאספקת מים
700	למעלה מ-40,000 עד 100,000	500	חברת חשמל
1000	למעלה מ-100,000 עד 250,000	50	תחנת טרקטורים — לכל טרקטור
2000	למעלה מ-250,000	300	תחנת דלק
		500	שירות אוטובוסים ציבורי
			שירות להובלת משאות —
		25	לכל סוחר או מכונית משא עד 3 טונות
		50	לכל מכונית משא שבין 3—8 טונות
		150	לכל מכונית משא למעלה מ-8 טונות
			שירות מוניות בין-עירוני אשר מונייתיו מעלות או מורידות נוסעים בתחום המועצה בין אם ישנה תחנה ובין אם אין תחנה

אלי שלומוביץ

נתאשר.

ראש המועצה האזורית מרום-הגליל

ג' בכסלו תשכ"א (22 בנובמבר 1960)
(חמ 83941)

חיים משה שפירא

שר הפנים

³ ק"ח 940, תשי"ט, עמ' 1964.

פקודת המועצות המקומיות, 1941

חוק הרשויות המקומיות (היטל סעד ונופש), תשי"ט—1959

חוק עזר לעמק-חפר בדבר היטל סעד ונופש

בתוקף סמכותה לפי סעיף 9 לפקודת המועצות המקומיות, 1941, וחוק הרשויות המקומיות (היטל סעד ונופש), תשי"ט—1959, מתקנה המועצה האזורית עמק-חפר חוק עזר זה:

הנדרות

1. בחוק עזר זה —

„היטל” — היטל סעד ונופש;

„מוסד” — מלון, בית אירוח, פנסיון, בית לינה וכיוצא באלה, בית הבראה, בית החלמה וכיוצא באלה, מסעדה, בית קפה, בר, מזנון, קנטינה וכיוצא באלה, לרבות מועדון לילה, מועדון קלפים, אולם משחקים וכיוצא באלה, אך למעט מועדון שאינו מתנהל לשם השגת רווחים;

„המועצה” — המועצה האזורית עמק-חפר;

„מפקח” — מי שמונה על ידי ראש המועצה להיות מפקח לענין חוק עזר זה;

„ראש המועצה” — לרבות מי שראש המועצה העביר אליו את סמכויותיו לפי חוק עזר זה, כולן או מקצתן;

„שירות” —

- (1) אכסון וכן אוכל ושתיה לצריכה במקום נתינתם;
- (2) במוסד שגובים בו דמי כניסה לשם קבלת אוכל ושתיה כאמור — גם רשות הכניסה למוסד;
- (3) רשות השימוש בצידוד או במיתקניו של המוסד שאינם צידוד או מיתקן של ספורט.

2. בעל מוסד יגבה ממקבלי שירותיו היטל בשיעורים הנקובים בתוספת הראשונה.

ההיטל ושירותיו

3. (א) בעל מוסד יציג בו, במקום ניכר לעין —

הצנת חודעה

- (1) העתק מהתוספת הראשונה מודפס באותיות ברורות;
- (2) חודעה בנוסח שבתוספת השניה.

(ב) ראש המועצה רשאי לספק לכל מוסד טפסים של התוספת הראשונה והשניה, ומשטיפקם כאמור, לא ישתמש בעל המוסד אלא בטפסים אלה.

4. (א) בעל מוסד המגיש למקבלי שירותיו חשבונות בכתב, יציין בכל חשבון את סכום ההיטל המגיע בקשר לאותו חשבון.

חשבונות

(ב) ראש המועצה רשאי לקבוע את צורת החשבון שיוגש על ידי בעל מוסד למקבלי שירותיו, ומשנקבעה — לא יוגש חשבון אלא בצורה שנקבעה.

חובה להגיש חשבונות ולנחל פנקסים

5. (א) ראש המועצה רשאי לחייב בעל מוסד, בהודעה בכתב —

- (1) להגיש למקבלי שירותיו חשבונות בכתב;
- (2) לנהל ספרי חשבונות לרישום יומי של כל תשלום ממקבלי שירותיו;
- (3) לנהל, אם הוא בעל מלון, פנקס לרישום מקבלי שירותיו;

(ב) משניתנה חודעה כאמור בסעיף קטן (א), חייב בעל המוסד למלא אחריה.

¹ ע"ר 1041, חוס' 1 מס' 1154, עמ' 119.
² ס"ח 291, תשי"ט, עמ' 215.

6. ערר לפי סעיף 14 לחוק יוגש לוועדת הערר בכתב בהתאם לתקנות הרשויות המ- קומיות (היטל סעד וגופש) (סדרי הדיון בפני ועדת ערר), תש"ך-1960³, לא יאוחר מהיום הארבעה עשר לאחר שנמסרה לעורר הודעה על אומדן ועדת השומה או על תביעת המועצה לתשלום ההיטל או על קביעת הדרגה למוסד, או על שינויה, הכל לפי הענין.

סמכויות המפקח

7. (א) מפקח רשאי, בכל עת, להיכנס לכל מוסד על מנת לבדוק ולבקר כל חשבון, קבלה, פנקס או ספר חשבוניות הנמצאים ברשות בעל המוסד או אדם שבפיקוחו, בהשגחתו או בהנהלתו מתנהל המוסד או קופאי או מלצר העובד במוסד, או מקבל שירות במוסד, וכן לעשות כל מעשה אחר הדרוש לו כדי לברר אם קויימו הוראות חוק עזר זה או כדי לאפשר את ביצועו.

(ב) בעל מוסד וכן אדם שבפיקוחו, בהשגחתו או בהנהלתו מתנהל מוסד, וכן קופאי או מלצר העובד במוסד, ימסור למפקח, לפי דרישתו, כל חשבון, קבלה, פנקס, ספר חשבוניות או מסמך אחר שברשותו, או כל ידיעה הדרושה כדי לברר אם קויימו הוראות חוק עזר זה או כדי לאפשר את ביצועו; כן חייב מקבל שירות למסור למפקח כל חשבון או קבלה שקיבל מבעל מוסד, וכן כל ידיעה הדרושה כאמור.

עבירות וענשים

8. מי שעשה אחת מאלה:

- (1) עבר על הוראה מהוראות חוק עזר זה;
- (2) ערך חשבון כוזב או בלתי נכון למקבל שירותיו;
- (3) מסר למפקח ידיעות או מסמכים כוזבים או בלתי נכונים;
- (4) הפריע למפקח או מנע בעדו מלהשתמש בסמכויותיו לפי חוק עזר זה, דינו — קנס 500 לירות.

ביטול

9. חוק עזר לעמק-חפר (היטל לצרכי סעד), תשי"ג-1952⁴ — בטל.

השם

10. לחוק עזר זה ייקרא „חוק עזר לעמק-חפר (היטל סעד וגופש), תשכ"א-1960".

תוספת ראשונה

(סעיף 2)

שיעורי ההיטל

1 — פטור	(1) במוסד שדרגתו
	(2) במוסד שעיקר עסקו הוא מכירת משקאות קלים
2 — 5% מהתמורה המשתלמת בעד כל שירות	(3) במוסד שדרגתו
3 — 7.5% מהתמורה המשתלמת בעד כל שירות	(4) במוסד שדרגתו
4 — 10% מהתמורה המשתלמת בעד כל שירות	(5) במוסד שדרגתו

³ ק"ת 974, תש"ר, עמ' 508.
⁴ ק"ת 313, תשי"ג, עמ' 274.

תוספת שניה

(סעיף 3)

הודעה

היטל סעד ונופש

בהתאם לחוק הרשויות המקומיות (היטל סעד ונופש), תשי"ט—1959, מקבל שירות במוסד חייב לשלם לבעל המוסד בשעת התשלום של תמורת השירות, סכום השווה להיטל שבעל המוסד חייב לגבות עקב השירות, לפי חוק עזר לעמק-חפר (היטל סעד ונופש), תשכ"א—1960, והוא על אף האמור בכל חוק הדן בפיקוח על המחירים.

נתאשר.

ראש המועצה האזורית עמק-חפר

ד' בתשרי תשכ"א (25 בספטמבר 1960)

(חמ 84606)

חיים משה שפירא

שר הפנים

פקודת המועצות המקומיות, 1941

חוק עזר לפקיעין בדבר אגרת תעודת אישור

בתוקף סמכותה לפי סעיף 9 לפקודת המועצות המקומיות, 1941, מתקינה המועצה המקומית פקיעין חוק עזר זה:

הנדרות

1. בחוק עזר זה —

„המועצה” — המועצה המקומית פקיעין;

„ראש המועצה” — לרבות אדם שהוסמך על ידיה בכתב לענין חוק עזר זה.

אגרת תעודה

2. המבקש מאת ראש המועצה תעודה, אישור תעודה או קיום תעודה, ישלם למועצה אגרות אלה:

(1) בענין הנוגע לנישואין, אירוסין, קרקעות וירושות — שתי לירות;

(2) בכל ענין אחר — לירה אחת.

הנחות ופטור
מתשלום

3. ראש המועצה רשאי ליתן תעודה, לאשרה או לקיימה בלי כל תשלום או בתשלום מופחת, כשהמבקש הוא עני, או מוסד לצרכי צדקה, תרבות, חינוך או דת שמטרתו איננה הפקת רווחים.

השם

4. לחוק עזר זה ייקרא „חוק עזר לפקיעין (אגרת תעודת אישור), תשכ"א—1960”.

סלמאן מחמד פדול

ראש המועצה המקומית פקיעין

נתאשר.

י"ד בחשוון תשכ"א (4 בנובמבר 1960)

(חמ 84840)

חיים משה שפירא

שר הפנים

¹ ע"ר 1941, תוס' 1 מס' 1154, עמ' 119.

פקודת המועצות המקומיות, 1941

פקודת הרשויות המקומיות (מס עסקים), 1945

חוק עזר לקרית-טבעון בדבר מס עסקים

בתוקף סמכותה לפי סעיף 9 לפקודת המועצות המקומיות, 1941¹, וסעיף 3 לפקודת הרשויות המקומיות (מס עסקים), 1945², מתקינה המועצה המקומית קרית-טבעון חוק עזר זה:

1. בתוספת לחוק עזר לקרית-טבעון (מס עסקים מקומי), תשי"ט—1958³ (להלן — חוק העזר-העיקרי) —

"1200

במקום "חבקה בנין ומשכנתאות

"1700

יבוא "חברת בנין ומשכנתאות

2. תחילתו של חוק עזר זה היא ביום ד' בניסן תש"ך (1 באפריל 1960).

3. הוראות סעיף 3 לחוק העזר העיקרי לא יחולו על תשלום המס לפי חוק עזר זה לשנת 1960/61 והוא ישולם תוך שלושים יום מיום פרסום חוק עזר זה ברשומות; אולם כל סכום ששולם על פי חוק העזר העיקרי בעד שנת 1960/61, ייחשב כאילו שולם על חשבון המס לפי חוק עזר זה.

4. לחוק עזר זה ייקרא "חוק עזר לקרית-טבעון (מס עסקים מקומי) (תיקון), תשכ"א—1960".

א. סגל

נתאשר.

ראש המועצה המקומית קרית-טבעון

כ"ד בחשוון תשכ"א (14 בנובמבר 1960)
(חמ 829001)

חיים משה שפירא
שר הפנים

¹ ע"ר 1941, תוס' 1 מס' 1154, עמ' 119.

² ע"ר 1945, תוס' 1 מס' 1436, עמ' 115.

³ ק"ת 838, תשי"ט, עמ' 218; ק"ת 970, תש"ר, עמ' 419.

פקודת המועצות המקומיות, 1941

פקודת הרשויות המקומיות (מס עסקים), 1945

חוק עזר לשרון-הצפוני בדבר מס עסקים

בתוקף סמכותה לפי סעיף 9 לפקודת המועצות המקומיות, 1941¹, וסעיף 3 לפקודת הרשויות המקומיות (מס עסקים), 1945², מתקינה המועצה האזורית השרון-הצפוני חוק עזר זה:

1. בחוק עזר זה —

"המועצה" — המועצה האזורית השרון-הצפוני;

"ראש המועצה" — לרבות פקיד המועצה שראש המועצה העביר אליו את סמכויותיו לפי חוק עזר זה, כולן או מקצתן;

"עסק" — עסק או מלאכה מן הסוגים המפורטים בתוספת;

"עוסק" — כל העוסק בעסק בתחום המועצה;

¹ ע"ר 1941, תוס' 1 מס' 1154, עמ' 119.

² ע"ר 1945, תוס' 1 מס' 1436, עמ' 115.

„מס“ — מס עסקים מקומי המוטל על פי חוק עזר זה ;

„שנה“ — שנת כספים ;

„עובד“ — למעט חניך כמשמעותו בחוק החניכות, תשי״ג—1953.³

2. (א) כל עוסק ישלם למועצה מס לכל שנה שבה עסק, או לכל חלק ממנה, בשיעור שנקבע בתוספת, אולם אם התחיל לעסוק אחרי 30 בספטמבר, או אם חדל לעסוק והודיע על כך למועצה לפני 1 באוקטובר, ישלם אותה שנה מחצית המס בלבד.

(ב) העוסק באותו עסק במקומות שונים, ישלם מס בעד עסקו שבכל מקום ומקום.

(ג) העוסק בעסקים שונים באותו מקום, ישלם מס בעד עסק אחד בלבד, והוא

העסק ששיעור המס בעדו הוא הגבוה ביותר.

(ד) התחיל עוסק, לאחר ששילם את המס, לעסוק באותו מקום בעסק חדש ששיעור

המס בעדו עולה על שיעור המס בעד העסק הקודם, ישלם את ההפרש תוך שלושים יום

מיום שהתחיל לעסוק בעסק החדש.

3. (א) המס ישולם בשני שיעורים שווים: האחד ב־1 באפריל והשני ב־1 באוקטובר של השנה שבעדה מגיע המס.

(ב) עוסק שהתחיל לעסוק אחרי 1 באפריל, אולם לפני 1 באוקטובר, ישלם את

השיעור הראשון תוך חודש ימים מהיום שבו התחיל לעסוק, ואת השיעור השני ב־1 באוק-

טובר או תוך ארבעה חדשים מהיום שבו התחיל לעסוק, הכל לפי התאריך המאוחר יותר.

(ג) עוסק שהתחיל לעסוק אחרי 30 בספטמבר, ישלם את מחצית המס בבת אחת

תוך חודש ימים מהיום שבו התחיל לעסוק.

4. (א) ראש המועצה רשאי לדרוש בכתב —

(1) מכל אדם, שלדעת ראש המועצה, הוא עוסק, שימסור לו תוך הזמן הנקוב

באותו כתב, כל ידיעה הדרושה, לדעתו, לביצוע הוראות חוק עזר זה ;

(2) ממי שטוען ששילם את המס, שימציא לו תוך הזמן האמור כל קבלה

שבידו על תשלום המס.

(ב) ראש המועצה רשאי להיכנס בכל זמן סביר לכל מקום שבתחום המועצה

כדי לברר אם עוסקים בו.

5. אדם שעשה אחת מאלה :

(1) לא מילא אחרי דרישת ראש המועצה לפי סעיף 4 (א) תוך הזמן

הנקוב בה ;

(2) הפריע לראש המועצה או מנע אותו מהשתמש בסמכויותיו לפי

סעיף 4 (ב),

דינו — קנס עשרים לירות, ובמקרה של עבירה נמשכת, קנס נוסף שתי לירות בעד

כל יום שבו נמשכת העבירה אחרי שנמסרה לו עליה הודעה בכתב מאת ראש המועצה

או אחרי הרשעתו בדין.

6. הוראות חוק עזר זה לא יחולו על עסק המתנהל על ידי המועצה.

7. תחילתו של חוק עזר זה היא ביום ד' בניסן תש״ד (1 באפריל 1960).

8. הוראות סעיף 3 לא יחולו על תשלום המס לשנת 1960/61 והוא ישולם תוך חודש

ימים מיום פרסום חוק עזר זה ברשומות.

9. חוק עזר לשרון-הצפוני (מס עסקים מקומי), תשט״ז—1955⁴ — בטל.

10. לחוק עזר זה ייקרא „חוק עזר לשרון-הצפוני (מס עסקים מקומי), תשכ״א—1960“.

³ ס״ח 128, תשי״ג, עמ' 108.

⁴ ק״ת 564, תשט״ז, עמ' 204.

תוספת שיעורי המס לשנה

המס בלירות	תיאור המלאכה או העסק	המס בלירות	תיאור המלאכה או העסק
250	למעלה מ'50,000 עד 100,000	20	אטליו
500	למעלה מ'100,000 עד 250,000	50	אספקת מזון לבעלי חיים (מחסן אספקה מקומי)
1000	למעלה מ'250,000 עד 500,000	10	בית מלאכה בלי מכונות
1500	למעלה מ'500,000	500	חברה לאספקת חשמל או מים
5	עגלון	250	חברה או סוכנות לאספקת גז לבישול ולחימום
35	צרכניה	20	חשמלאי
25	קיוסק	10	טרקטורים — לכל טרקטור
	קבלן — חברה, מוסד שיתופי, קואופרטיב או יחיד לעבודות בנין, סלילת כבישים, קידוח, הכשרת קרקע, כשההיקף השנתי של העבודה הנעשית בתחום המועצה בלירות הוא —	100	כריית כורכר חול או צורות ואדי
20	עד 5,000	100	מאפיה
40	למעלה מ'5,000 עד 10,000	50	מדרגה מסחרית
70	למעלה מ'10,000 עד 30,000	25	מהנדס
100	למעלה מ'30,000 עד 50,000	100	מיון ושיווק בטנים
250	למעלה מ'50,000 עד 100,000	5	מחלק לחם, קרח, נפט, ירקות
400	למעלה מ'100,000	20	מוניות
500	שירות אוטובוסים		מחסן, ארגון או חברה —
	תחנת טרקטורים — לכל טרקטור —	250	לשיווק תוצרת חקלאית
24	עד 25 כ"ס	250	לאספקה לאדם או לבעלי חיים
48	למעלה מ'25 כ"ס	25	מכונות משא
			מפעל תעשייתי שההיקף השנתי של העבודה הנעשית בתחום המועצה בלירות הוא —
		50	עד 20,000
		100	למעלה מ'20,000 עד 50,000

ש א ו ל ל ו י

נתאשר.

ראש המועצה האזורית השרון-הצפונית

י"ד בחשוון תשכ"א (4 בנובמבר 1960)
(חמ: 85612)

חיים משה שפירא
שר הפנים

פקודת הרשויות המקומיות (מס עסקים), 1945

הודעה על החלטת המועצה האזורית הריי-הודיה בדבר קנס פיגורים

נמסרת בזה הודעה שהמועצה האזורית הריי-הודיה החליטה על קנס פיגורים של עשרים למאה שיוסף על כל סכום של מס עסקים מקומי שהוטל על ידי המועצה האזורית הריי-הודיה ולא שולם תוך ששה חדשים מיום שבו חל תשלומו לפי הוראות פקודת המועצות המקומיות (מס עסקים), 1945.¹

ההודעה על החלטת המועצה האזורית הריי-הודיה בדבר קנס פיגורים שפורסמה בקובץ התקנות 190, תשי"א, עמ' 1381, תתוקן לפי זה.

יעקב הוכמן

נתאשר.

ראש המועצה האזורית הריי-הודיה

י"א בכסלו תשכ"א (30 בנובמבר 1960)
(חמ: 82120)

חיים משה שפירא
שר הפנים

¹ ע"ך 1945, חמ: 1 מס' 1486, עמ' 115.

משרד המשפטים

מסמך זה הינו העתק שנסרק בשלמותו ביום ובשעה המצוינים ,
בסריקה ממוחשבת מהימנה מהמסמך המצוי בתיק ,
בהתאם לנוהל הבדיקות במשרד המשפטים.
על החתום

משרד המשפטים (חתימה מוסדית).